

Efekty uczenia się dla kierunku Filozofia

1. **Przyporządkowanie kierunku studiów do dziedzin/y nauki i dyscyplin/y naukowych/ej lub dziedzin/y sztuki i dyscyplin/y artystycznych/ej:** kierunek przyporządkowano do dziedziny nauk humanistycznych, dyscypliny naukowej: filozofia (100%).
2. **Profil kształcenia:** ogólnoakademicki.
3. **Poziom kształcenia i czas trwania studiów/liczba punktów ECTS:** studia drugiego stopnia (4 semestry) –120 ECTS.
4. **Numer charakterystyki poziomu Polskiej Ramy Kwalifikacji – 7.**
5. **Absolwent:** jest przygotowany do podejmowania zawodów i ról społecznych wymagających ogólnych kwalifikacji oraz umiejętności dynamicznego oraz aktywnego dostosowywania się do odmiennych zadań zawodowych. Posiada rozszerzoną wiedzę w zakresie, m.in.: szczegółowych dziedzin filozofii współczesnej (filozofii społecznej, filozofii polityki, filozofii przyrody, filozofii kultury, filozofii umysłu i kognitywistyki, filozofii religii), praktycznych zastosowań logiki oraz metodologii nauk humanistycznych i społecznych, podstaw socjologii i antropologii kulturowej, ogólnych oraz filozoficznych umiejętności translatorskich, psychologicznych podstaw komunikacji, wiedzy i umiejętności w zakresie technologii informacyjnych. Legitymuje się kompetencjami językowymi na poziomie B2+ według Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego. Absolwent może podjąć pracę w instytucjach kultury, urzędach państwowych, fundacjach, bankach i instytucjach oświatowych, redakcjach mediów wszystkich rodzajów, wydawnictwach, przedsiębiorstwach branży reklamowej, Public Relations, instytucjach usługowych oraz jednostkach, gdzie wymagana jest sprawność w kontaktach interpersonalnych, umiejętność analitycznego i kreatywnego myślenia w rozwiązywaniu problemów zawodowych, łatwość dostosowywania się do nowych sytuacji i ról zawodowych, umiejętność argumentacji, przekonywania, negocjowania, itp.
 - 5.1 **Tytuł zawodowy nadawany absolwentom:** magister.
6. **Wymagania ogólne.** Do uzyskania kwalifikacji drugiego stopnia wymagane jest osiągnięcie wszystkich poniższych efektów uczenia się.

Kod składnika opisu charakterystyki efektów uczenia się w dziedzinie nauk humanistycznych dyscyplinie naukowej filozofia	Opis charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się Polskiej Ramy Kwalifikacji	Symbol efektu kierunkowego	Treść efektu kierunkowego
WIEDZA: absolwent zna i rozumie			
H/FA_P7S_WG	w pogłębionym stopniu – wybrane fakty, obiekty i zjawiska oraz dotyczące ich metody i teorie wyjaśniające złożone zależności między nimi, stanowiące zaawansowaną wiedzę ogólną z zakresu dyscyplin naukowych lub artystycznych tworzących podstawy teoretyczne, uporządkowaną i podbudowaną teoretycznie wiedzę obejmującą kluczowe zagadnienia oraz wybrane zagadnienia z zakresu zaawansowanej wiedzy szczegółowej – właściwe dla programu studiów, główne tendencje rozwojowe dyscyplin naukowych lub artystycznych, do których jest przyporządkowany kierunek studiów	KA7_WG1	w stopniu pogłębionym miejsce i znaczenie filozofii w relacji do nauk oraz przedmiot i metody myślenia filozoficznego, a także główne dyscypliny nauk społecznych i humanistycznych
		KA7_WG2	kierunki i ich wzajemne relacje w obrębie podstawowych dyscyplin filozoficznych i studiowanych innych dziedzin nauki
		KA7_WG3	w pogłębionym stopniu terminologię filozoficzną tradycyjnych dziedzin oraz współczesnych dyscyplin filozoficznych oraz nauk pokrewnych w zakresie wybieranej ścieżki studiów
		KA7_WG4	poglądy wybranego wiodącego autora filozoficznego lub bieżący stan badań w zakresie wybranej problematyki
		KA7_WG5	terminologię jednej z dyscyplin filozoficznych w wybranym języku obcym
		KA7_WG6	w pogłębionym stopniu poglądy o strukturach i instytucjach społecznych oraz o rodzajach więzi

			społecznych
		KA7_WG7	metody myślenia rozpowszechnione w wybranej dyscyplinie filozoficznej lub pokrewnych naukach humanistycznych i społecznych, różnorodne metody interpretacji tekstu filozoficznego i kulturowego
		KA7_WG8	podstawowe pojęcia i zasady z zakresu bhp, ergonomii, etykiety, praw ochrony własności intelektualnej
		KA7_WG9	historyczny rozwój wielu wiodących idei filozoficznych na poziomie umożliwiającym specjalizację w obrębie filozofii, nauk humanistycznych lub nauk społecznych; ma szeroką znajomość idei filozoficznych i rozumie ich związek z przemianami kulturowymi i społecznymi
		KA7_WG10	w stopniu pogłębionym źródła, istotę, sposób funkcjonowania norm określających ludzkie zachowania oraz determinujących struktury, instytucje i więzi społeczne
		KA7_WG11	narzędzia wyszukiwawcze ukierunkowane na wiedzę filozoficzną oraz w zakresie nauk humanistycznych i społecznych
H/FA_P7S_WK	fundamentalne dylematy współczesnej cywilizacji ekonomiczne, prawne, etyczne i inne uwarunkowania różnych rodzajów działalności zawodowej związanej z kierunkiem studiów, w tym zasady ochrony własności	KA7_WK1	związki między refleksją filozoficzną a różnorodnymi zjawiskami kulturowymi stanowiącymi przedmiot studiów

	<p>przemysłowej i prawa autorskiego podstawowe zasady tworzenia i rozwoju różnych form przedsiębiorczości</p>	KA7_WK2	<p>filozoficzne podstawy kultury oraz fundamentalną rolę, jaką idee filozoficzne odgrywają w powstawaniu dzieł i instytucji kultury</p>
		KA7_WK3	<p>związki między poszczególnymi dyscyplinami filozoficznymi</p>
		KA7_WK4	<p>wpływ różnorodnych norm na jednostkę i społeczeństwo</p>
		KA7_WK5	<p>zależności między filozofią i naukami na poziomie umożliwiającym pracę multi- i interdyscyplinarną</p>
UMIEJĘTNOŚCI: absolwent potrafi			
<p>H/FA_P7S_UW</p>	<p>wykorzystywać posiadaną wiedzę-formułować i rozwiązywać złożone i nietypowe problemy oraz innowacyjnie wykonywać zadania w nieprzewidywalnych warunkach przez:</p> <ul style="list-style-type: none"> - właściwy dobór źródeł i informacji z nich pochodzących, dokonywanie oceny, krytycznej analizy, syntezy, twórczej interpretacji i prezentacji tych informacji, - dobór oraz stosowanie właściwych metod i narzędzi, w tym zaawansowanych technik informacyjno-komunikacyjnych, - przystosowanie istniejących lub opracowanie nowych metod i narzędzi, <p>formułować i testować hipotezy związane z prostymi problemami badawczymi</p>	KA7_UW1	<p>wszechstronnie i swobodnie operować informacjami ze źródeł pisanych i elektronicznych</p>
		KA7_UW2	<p>samodzielnie interpretować tekst filozoficzny i kulturowy, konfrontować i komentować tezy pochodzące z różnych rodzajów tekstów</p>
		KA7_UW3	<p>twórczo wykorzystywać wiedzę filozoficzną i metodologiczną w formułowaniu hipotez, konstruowaniu krytycznych argumentacji oraz poszukiwaniu rozwiązań problemów teoretycznych i praktycznych</p>
		KA7_UW4	<p>określać znaczenie i wartość stawianych tez dla badanego problemu lub sposobu argumentacji</p>
		KA7_UW5	<p>wykrywać złożone zależności między kształtowaniem się idei filozoficznych a procesami społecznymi</p>

			i kulturowymi
		KA7_UW6	dostrzegać wady i błędy logiczne w wypowiedziach ustnych i pisemnych oraz określać wpływ tych wad i błędów na wartość poglądów i ich uzasadnienia
		KA7_UW7	rekonstruować i konstruować argumentacje z perspektywy różnych stanowisk filozoficznych, uwzględniając właściwe każdemu z nich typy argumentacji
		KA7_UW8	przygotować na podstawie metody monograficznej i samodzielnie dobranej literatury opracowanie, stosując oryginalne podejścia i uwzględniając klasyczne i nowe osiągnięcia filozoficzne i naukowe
		KA7_UW9	analizować i porównywać złożone stanowiska filozoficzne, wskazywać zawarte w nich założenia, tezy i argumenty oraz ocenić przydatność typowych metod, procedur i dobrych praktyk do realizacji zadań związanych z różnymi rodzajami działalności indywidualnej, społecznej i kulturalnej
		KA7_UW10	formułować i analizować hipotezy na temat sposobów funkcjonowania różnorodnych instytucji społecznych oraz uwarunkowań różnych zjawisk społecznych i indywidualnych
		KA7_UW11	określać znaczenie i wartość stawianych tez dla badanego problemu

			lub sposobu argumentacji
		KA7_UW12	rozpoznawać typowe sposoby argumentacji w wypowiedziach ustnych i pisemnych
H/FA_P7S_UK	komunikować się na tematy specjalistyczne ze zróżnicowanymi kręgami odbiorców, prowadzić debatę, posługiwać się językiem obcym na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego oraz specjalistyczną terminologią	KA7_UK1	formułować w mowie i na piśmie problemy filozoficzne, stawiać tezy i krytycznie je komentować
		KA7_UK2	umiejętnie argumentować i uzasadniać własne tezy, formułować rozwiniętą krytykę, samodzielnie odpowiadać na krytykę
		KA7_UK3	stosować zdobytą wiedzę z zakresu bhp, ergonomii, etykiety, ochrony praw własności w praktyce życiowej
		KA7_UK4	samodzielnie przełożyć z języka polskiego na wybrany język obcy własny tekst filozoficzny. Samodzielnie przełożyć z wybranego języka obcego na język polski tekst filozoficzny o zróżnicowanym stopniu trudności
H/FA_P7S_UO	kierować pracą zespołu, współdziałać z innymi osobami w ramach prac zespołowych i podejmować wiodącą rolę w zespołach	KA7_UO1	prowadzić samodzielną i zespołową pracę badawczą umożliwiającą rozwój naukowy i podnoszenie kwalifikacji zawodowych
H/FA_P7S_UU	samodzielnie planować i realizować własne uczenie się przez całe życie i ukierunkowywać innych w tym zakresie	KA7_UU1	samodzielnie zdobywać wiedzę, poszerzać umiejętności badawcze oraz planować projekty badawcze, a także posługiwać się narzędziami teoretycznymi w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań

KOMPETENCJE SPOŁECZNE: absolwent jest gotów do

H/FA_P7S_KK	krytycznej oceny posiadanej wiedzy i odbieranych treści uznawania znaczenia wiedzy w rozwiązywaniu problemów poznawczych i praktycznych oraz zasięgania opinii ekspertóww przypadku trudności z samodzielnym rozwiązaniem problemu	KA7_KK1	samodzielnego podejmowania i inicjowania działań zawodowych; planowania i organizowania ich przebiegu oraz rozumie konieczność wykazania się w nich elastycznością i operatywnością
		KA7_KK2	określenia znaczenia refleksji humanistycznej dla formowania się i jakości relacji społecznych i osobowych
		KA7_KK3	spełnienia etycznych wymagań związane wykonywaną pracą zawodową, badawczą i publikacyjną
H/FA_P7S_KO	wypełniania zobowiązań społecznych, inspirowania i organizowania działalności na rzecz środowiska społecznegoinicjowania działań na rzecz interesu publicznegoomyślenia i działania w sposób przedsiębiorczy	KA7_KO1	działania na rzecz zachowania dziedzictwa filozoficznego i wykorzystania go do interpretacji wydarzeń społecznych, kulturowych oraz zachowań indywidualnych
		KA7_KO2	uczestnictwa w życiu społecznym i kulturalnym, interesuje się nowatorskimi koncepcjami filozoficznymi
		KA7_KO3	ciągłego doksztalcania się i rozwoju zawodowego
		KA7_KO4	świadomego korzystania ze zdobytej wiedzy z zakresu bhp, ergonomii, etykiety, praw ochrony własności intelektualnej
H/FA_P7S_KR	odpowiedzialnego pełnienia ról zawodowych, z uwzględnieniem zmieniających się potrzeb	KA7_KR1	podejmowania indywidualnych i zespołowych działań na rzecz podnoszenia jakości pracy zawodowej

	społecznych, w tym: – rozwijania dorobku zawodu, – podtrzymywania etosu zawodu, – przestrzegania i rozwijania zasad etyki zawodowej oraz działania na rzecz przestrzegania tych zasad	KA7_KR2	odpowiedzialnego przygotowania się do swojej pracy, projektowania i wykonywania działań zawodowych
		KA7_KR3	podejmowania działań w środowisku społecznym, zawodowym; wykazuje aktywność, podejmuje trud i odznacza się wytrwałością w realizacji indywidualnych i zespołowych zadań zawodowych

6. Objasnienie oznacze:

Objasnienie oznacze kodu skladnika opisu w dziedzinie i dyscyplinie naukowej oraz artystycznej

- H/FA_P7S – charakterystyki drugiego stopnia w dziedzinie nauk humanistycznych/dyscyplinie filozofiadla studiów drugiego stopnia o profilu ogolnoakademickim

Objasnienia oznacze komponentow efektow uczenia sie wspolne dla opisu symbolu efektu uczenia sie oraz kodu skladnika opisu w dziedzinie nauki i dyscyplinie naukowej oraz artystycznej

W	– kategoria wiedzy, w tym:
G(po W)	– podkategoria <i>zakres i glębia</i> ,
K(po W)	– podkategoria <i>kontekst</i> ,
U	– kategoria umiejetności, w tym:
W(po U)	– podkategoria w zakresie <i>wykorzystanie wiedzy</i> ,
K(po U)	– podkategoria w zakresie <i>komunikowanie sie</i> ,
O(po U)	– podkategoria w zakresie <i>organizacja pracy</i> ,
U(po U)	– podkategoria w zakresie <i>uczenie sie</i> .
K (po podkreślniku)	– kategoria kompetencji społecznych, w tym:
K (po Kpo podkreślniku)	– podkategoria w zakresie <i>ocena</i> ,
O (po Kpo podkreślniku)	– podkategoria w zakresie <i>odpowiedzialność</i> ,
R (po Kpo podkreślniku)	– podkategoria w zakresie <i>rola zawodowa</i> .
01, 02, 03 i kolejne	– numer efektu uczenia sie

Objasnienia oznacze symbolu efektu kierunkowego

- K (przed podkreślnikiem) – kierunkowe efekty uczenia sie
P (przed podkreślnikiem) – profil praktyczny
7 – studia drugiego stopnia

Oznaczenia dziedzin nauki i dyscyplin naukowych oraz artystycznych

Lp.	Dziedzina nauki/sztuki/ symbol kodu	Dyscyplina naukowa/artystyczna/ symbol kodu
1	Dziedzina nauk humanistycznych/ H	1) archeologia/ A
		2) filozofia/ F
		3) historia/ H
		4) językoznawstwo/ J
		5) literaturoznawstwo/ L
		6) nauki o kulturze i religii/ KR
		7) nauki o sztuce/ NSz
2	Dziedzina nauk inżyniersko-technicznych/ IT	1) architektura i urbanistyka/ AU
		2) automatyka, elektronika i elektrotechnika/ AE
		3) informatyka techniczna i telekomunikacja/ IT
		4) inżynieria biomedyczna/ IB
		5) inżynieria chemiczna/ IC
		6) inżynieria lądowa i transport/ IL
		7) inżynieria materiałowa/ IM
		8) inżynieria mechaniczna/ IMC
		9) inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka/ ISG
3	Dziedzina nauk medycznych i nauk o zdrowiu/ M	1) nauki farmaceutyczne/ NF
		2) nauki medyczne/ NM
		3) nauki o kulturze fizycznej/ NKF
		4) nauki o zdrowiu/ NZ
4	Dziedzina nauk rolniczych/ R	1) nauki leśne/ NL
		2) rolnictwo i ogrodnictwo/ RO
		3) technologia żywności i żywienia/ TZ
		4) weterynaria/ W
		5) zootechnika i rybactwo/ ZR
5	Dziedzina nauk społecznych/ S	1) ekonomia i finanse/ EF
		2) geografia społeczno-ekonomiczna i gospodarka przestrzenna/ GEP
		3) nauki o bezpieczeństwie/ NB
		4) nauki o komunikacji społecznej i mediach/ NKS
		5) nauki o polityce i administracji/ NPA
		6) nauki o zarządzaniu i jakości/ NZJ
		7) nauki prawne/ NP
		8) nauki socjologiczne/ NS
		9) pedagogika/ P
		10) prawo kanoniczne/ PK
		11) psychologia/ PS
6	Dziedzina nauk ścisłych i przyrodniczych/ XP	1) astronomia/ AS
		2) informatyka/ I

		3) matematyka/ MT
		4) nauki biologiczne/ NBL
		5) nauki chemiczne/ NC
		6) nauki fizyczne/ NF
		7) nauki o Ziemi i środowisku/ NZ
7	Dziedzina nauk teologicznych/ TL	1) nauki teologiczne/ NT
8	Dziedzina sztuki/ SZ	1) sztuki filmowe i teatralne/ SFT
		2) sztuki muzyczne/ SM
		3) sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki/ SP

TREŚCI KSZTAŁCENIA

Kierunek studiów: filozofia

Poziom studiów: studia drugiego stopnia

Profil kształcenia: ogólnoakademicki

Forma studiów: stacjonarne

Wymiar kształcenia: 4 semestry

Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów: 120 punktów ECTS

Tytuł zawodowy nadawany absolwentom: magister

CHARAKTERYSTYKA TREŚCI KSZTAŁCENIA – GRUPY TREŚCI

I. WYMAGANIA OGÓLNE

1. Technologie informacyjne w naukach humanistycznych

Cel kształcenia: zajęcia mają zapoznać studentów filozofii z podstawami metod statystycznych i sposobami ich wykorzystania w naukach społecznych.

Treści merytoryczne: Zajęcia będą miały formę warsztatów komputerowych, do przeprowadzania obliczeń statystycznych wykorzystany zostanie program MS Statistica oraz wybrane bazy danych z zakresu nauk społecznych. Obowiązkiem studentów będzie przede wszystkim analiza otrzymanych wyników. Przedmiot stanowi wprowadzenie do analizy statystycznej. Zapoznanie studentów z podstawowymi narzędziami analizy statystycznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zależności między filozofią i naukami na poziomie umożliwiającym pracę multi- i interdyscyplinarną.

Umiejętności (potrafi): wszechstronnie i swobodnie operować informacjami ze źródeł pisanych i elektronicznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się przez całe życie, inspirowania i organizowania procesu uczenia się innych osób.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia komputerowe

II. GRUPA TREŚCI PODSTAWOWYCH

1. Socjologia

Cel kształcenia: zapoznanie studentów z podstawowymi pojęciami socjologii oraz przedstawienie najistotniejszych koncepcji teoretycznych, a także metod, technik i narzędzi badawczych.

Treści merytoryczne: Wykłady: przedstawienie specyfiki socjologii jako odrębnej dyscypliny nauki: (przedmiot i funkcje, swoiste zagadnienia badawcze socjologii, problemy sporne). Główne nurty teoretyczno-metodologiczne w socjologii: (socjologia historyczna, socjologia analityczna, socjologia empiryczna, pozytywizm, ewolucjonizm, psychologizm, socjologizm, socjologia humanistyczna oraz teoria konfliktowa, teoria funkcjonalno-strukturalna, teoria

wymiany, teoria interakcjonizmu symbolicznego, fenomenologia). Metody, techniki i narzędzia badawcze w socjologii: (fazy postępowania badawczego, pomiar i schematy doboru próby, metody pozyskiwania danych w socjologii, etyczne standardy badań socjologicznych). Ćwiczenia: aspekty życia społecznego ludzi (jednostka a społeczeństwo, więź społeczna, zbiorowości społeczne, strukturalizacja świata społecznego, uwarstwienie społeczne, procesy społeczne, zmiana społeczna i ruchy społeczne, dewiacje i patologie społeczne, kultura).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zjawiska, kategorie i procesy społeczne.

Umiejętności (potrafi): wyróżnić najważniejsze etapy w rozwoju myśli socjologicznej oraz współczesnych kierunków w socjologii; dostrzec i porównywać jawne oraz ukryte aspekty życia społecznego; poddawać krytycznej analizie obserwowalne zjawiska i procesy społeczne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przejawiania wrażliwości socjologicznej oraz prospołecznych postaw zgodnych z obowiązującym systemem norm.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia audytoryjne.

2. Antropologia kulturowa

Cel kształcenia: znajomość zagadnień związanych z antropologią kulturową poszerza wiedzę studenta zwracając uwagę na problematykę inności i różnorodności form i sposobów zachowania się człowieka. Poprzez analizę sposobów myślenia, postrzegania, funkcjonowania „innych” kultur zwiększa się umiejętności studenta w zakresie komunikacji międzykulturowej akcentując problematykę związaną z tolerancją i umiejętnością „odczytywania” zjawisk kulturowych we współczesnej kulturze. Celem kształcenia jest też wypracowanie postawy zainteresowania i otwartości na "inność".

Treści merytoryczne: Wykłady: wprowadzenie w terminologię, umiejscowienie antropologii kulturowej wśród nauk społecznych. Specyfika kultur typu magicznego, rozróżnienie magii i nauki. Systemy myślenia ludów wschodu. Sztuka w kulturze. Opis zjawisk kulturowych na przykładzie zachowań związanych ze sposobem postrzegania czasu i śmierci. Antropologia smaku. Omówienie pierwotnych wierzeń religijnych - szamanizm. Struktury społeczne: systemy pokrewieństw, małżeństwo- jego formy i regulacje kulturowe. Ćwiczenia: w trakcie ćwiczeń omówione zostaną zagadnienia związane z antropologią ciała, antropologią smaku i antropologią rzeczy.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rolę człowieka jako twórcy kultury; powiązania antropologii kulturowej z innymi dyscyplinami humanistycznymi i społecznymi; metody analizy, interpretacji, wartościowania i problematyzowania różnych wytworów kultury.

Umiejętności (potrafi): poprawnie stosować kategorie z zakresu antropologii kulturowej; krytycznie analizować zjawiska i wytwory kulturowe; zintegrować wiedzę z różnych dyscyplin humanistyki i nauk społecznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): samodzielnego poszerzania wiedzy antropologicznej w wymiarze interdyscyplinarnym; realizowania postawy szacunku i tolerancji wobec inności oraz odpowiedzialności za swoje postawy zawodowe i życiowe; czynnego uczestnictwa w życiu kulturowym; komunikowania się międzykulturowego i działania w grupie.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia audytoryjne.

III. GRUPA TREŚCI KIERUNKOWYCH

1. Specjalistyczny warsztat językowy

Cel kształcenia: doskonalenie umiejętności czytania, pisania i mówienia w języku angielskim w dziedzinie filozofii.

Treści merytoryczne: kształcenie umiejętności czytania tekstów specjalistycznych, ich podsumowywania i krytycznej analizy, oraz umiejętność mówienia w zakresie prowadzenia dyskusji naukowej i przygotowania prezentacji w języku angielskim.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metody myślenia rozpowszechnione w wybranej dyscyplinie filozoficznej lub pokrewnych naukach humanistycznych i społecznych.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie przekładać z wybranego języka obcego na język polski tekst filozoficzny o zróżnicowanym stopniu trudności.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczestnictwa w życiu społecznym i kulturalnym; interesowania się nowatorskimi koncepcjami filozoficznymi w powiązaniu z innymi częściami życia kulturalnego, społecznego i indywidualnego; ciągłego dokształcania się zawodowego i rozwoju osobistego.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

2. Translatorium (sem. I, II)

Cel kształcenia: umiejętność tłumaczenia tekstów o charakterze filozoficznym, podwyższenie kompetencji dotyczącej gramatyki, stylu i semantyki języka obcego.

Treści merytoryczne: Treści przedmiotu: 1. Przedstawienie fragmentów tekstów filozoficznych, które będą czytane i analizowane. 2. Pojęcie wolności i użyteczności we fragmencie traktatu J.S. Milla (On Liberty i On Utylity), 3. Pojęcie świadomości i jej stanów z Ch. T. Tart, States of Consciousness, 4. Pojęcie "przepływu" i lekkości życia z M. Csikszentmihalyi, Flow. 5. Pojęcie kultury z D. Jabłoński, L. Ostasz, Mapping of CulturalPatterns.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): nowe pojęcia filozoficzne w języku źródłowym.

Umiejętności (potrafi): tłumaczyć teksty filozoficzne i abstrakcyjne, lepiej korzystać z literatury źródłowej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): współpracy w grupie oraz odczytywania intencji wykładowcy.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

3. Seminarium magisterskie i praca dyplomowa (sem. I, II, III, IV)

Cel kształcenia: bezpośrednim celem zajęć i czynności odbywających się na seminarium jest przygotowanie do obrony pracy magisterskiej. Cele pośrednie seminarium to: doskonalenie (poszerzanie i pogłębianie) wiedzy w interesującym studenta kierunku oraz dotyczącej szeroko ujętej problematyki filozoficznej, utrwalenie umiejętności posługiwania się całokształtem zdobytej na studiach wiedzy i kompetencji, w formie wykorzystania ich w redagowaniu pracy dyplomowej.

Treści merytoryczne: przygotowanie do napisania i obrony prac magisterskich: wybór tematu, ustalenie struktury prac.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zakres wyznaczony tematem jego pracy magisterskiej; sposób redagowania prac naukowych w zakresie odpowiadającym poziomowi kształcenia, na którym obecnie się znajduje; wybrane współczesne metody badania kultury.

Umiejętności (potrafi): realnie oceniać swoje możliwości twórcze w odniesieniu do wybranych zagadnień badawczych; doskonalić swoje umiejętności formułowania na piśmie wypowiedzi o charakterze naukowym oraz odczytywać i interpretować teksty kultury.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): nabywania umiejętności zdystansowanej, krytycznej analizy i dyskusowania kwestii teoretycznych; kształtowania kryteriów krytycznej i obiektywnej oceny logicznych, językowych oraz merytorycznych właściwości przedstawionych mu tekstów i wypowiedzi.

Forma prowadzenia zajęć: Seminarium magisterskie.

4. Metodologia nauk społecznych i humanistycznych

Cel kształcenia: przedmiot służy wprowadzeniu w podstawową problematykę metodologii nauk społecznych i humanistycznych. Celem kształcenia jest ukazanie specyficznego charakteru nauk społecznych i humanistycznych oraz tego, co różni je od nauk przyrodniczych i matematycznych. Rozwija znajomość podstawowej terminologii nauk społecznych i humanistycznych, podstawowych paradygmatów organizujących nauki społeczne i humanistyczne oraz metod i technik badania rzeczywistości społecznej. Dostarcza wiedzy o zależności między badaniem rzeczywistości i organizacją życia społecznego, politycznego i kulturalnego.

Treści merytoryczne: Wykład: specyfika nauk społecznych; wiedza potoczna i wiedza naukowa, typologie badań naukowych, funkcje badań naukowych, swoistość nauk społecznych, przedmiot i cel badań społecznych, rygorizm i anarchizm metodologiczny Historyczny rozwój nauk społecznych; pozytywistyczny paradygmat nauk społecznych, charakterystyka paradygmatu pozytywistycznego, źródła pozytywizmu w naukach społecznych, socjologia Augusta Comte'a, ekonomia społeczna J. S. Mill'a, socjologia ewolucjonistyczna, psychologizm i psychosocjologia, socjologizm Durkheima, antypozytywistyczny paradygmat nauk społecznych, istota i źródła antypozytywistycznego zwrotu w naukach społecznych, pojęcie historyzmu w naukach społecznych, hermeneutyka Diltheya, kulturalizm Rickerta, socjologia antysystemowa Simml'a, socjologia rozumiejąca Webera, strukturalizm Levi- Straussa, rozwój hermeneutyki; paradygmaty nauk społecznych. Ćwiczenia: nauki społeczne i humanistyczne - aspekt genealogiczny i metodologiczny. - metodologiczne typy nauk (na podstawie artykułu K. Ajdukiewicza) - filozoficzne aspekty nauk społecznych i humanistycznych monizm metodologiczny tradycji pozytywistycznej spór o metodę humanistyki w ujęciu W. Dilthey'a neokantyzm: W. Windelband i H. Rickert - przedmiot, struktura i cel nauk społecznych oraz humanistycznych - wyjaśnianie w naukach humanistycznych i społecznych - spór o pojęcie oraz miejsce nauk społecznych i humanistycznych w ogólnej strukturze nauki (osobliwości, specyfika) Hermeneutyka jako paradygmat metodologiczny nauk humanistycznych - historyczne odmiany hermeneutyki (W. Dilthey, M. Heidegger, H.G. Gadamer) – metodologia hermeneutyczna: determinanty hermeneutyki cele i zadania hermeneutyki teoria i praktyka rozumienia – naukowa uniwersalność hermeneutyki - główne założenia paradygmatu hermeneutycznego

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): relacje, jakie zachodzą między filozofią a naukami społecznymi i humanistycznymi; pojęcia nauk społecznych i humanistycznych; specyfikę metod każdej

z tych dziedzin; miejsce nauk społecznych i humanistycznych w strukturze wiedzy o rzeczywistości.

Umiejętności (potrafi): posługiwać się podstawową terminologią nauk społecznych i humanistycznych; analizować i krytycznie oceniać określone wzory poznania naukowego; samodzielnie interpretować treści zawarte w literaturze z zakresu metodologii nauk społecznych i humanistycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania związku między rzeczywistością społeczną a jej naukowymi interpretacjami; realizowania zasad myślenia naukowego na system wartości i norm społecznych; uznania wielości interpretacji zjawisk społecznych i kulturowych oraz dostrzegania ich historycznej zmienności; zrozumienia zależności, jakie zachodzą między rzeczywistością a ich naukowym opisem.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia audytoryjne.

5. Logika II

Cel kształcenia: przedmiot służy rozbudowaniu wiedzy i umiejętności z logiki formalnej, teorii zbiorów, teorii komunikacji i teorii argumentacji, jak również rozwinięciu zdolności logiczno-krytycznego myślenia.

Treści merytoryczne: Wykłady: rozumowania (rodzaje, błędy, zastosowania); systemy logiczne; algebra zbiorów; model (rodzaje, zastosowania, prawdziwość); granice logiki. Ćwiczenia: komunikat (literalna treść, kontekst, interpretacje, luki konwersacyjne), metafory (rodzaje, zastosowania, teoria Grice'a), teoria argumentacji (rodzaje, zastosowania, błędy); perswazja (podstawy, przebieg, cel, taktyki manipulacyjne); komunikacja niewerbalna.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): relacje między logiką, filozofią i innymi naukami; współczesne kierunki w logice; relację między logiką i komunikacją.

Umiejętności (potrafi): logiczno-krytycznie analizować informacje; logiczno-krytycznie formułować hipotezy; analizować strategie argumentacyjne.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania wartości logiki w zdobywaniu nowej wiedzy; uznawania wartości logiki w szeroko pojętych procesach organizacyjnych; uznawania wartość szeroko pojętej logiki w relacjach społecznych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia audytoryjne.

6. Filozofia społeczna

Cel kształcenia: celem zajęć jest zapoznanie ze specyfiką filozofii społecznej, wprowadzenie w historyczne, filozoficzne koncepcje życia społecznego, które pojawiły się od starożytności do nowożytności. W związku z czym także ukazanie ciągłości i zmiany problematyki filozofii społecznej oraz powodów wyłaniania się nowych pytań. Przedmiot kształtuje wyobrażenie otwartego charakteru pytań filozoficznych i pluralistycznej postawy na drodze poszukiwania prawdy (w dyskusji). Rozwija znajomość terminologii filozoficznej, umiejętność sprawnego posługiwania się językiem filozoficznym i analizy złożonych argumentów filozoficznych. Przez co służy rozwijaniu umiejętności jasnego, precyzyjnego i elokwentnego wyrażania (w mowie i piśmie) własnych poglądów. Wyrabia lepsze zrozumienie świata społecznego, umiejętność otwartego i krytycznego myślenia, analizowania i rozwiązywania problemów, analizowania i interpretowania tekstów kultury, odpowiedzialność moralną i obywatelską.

Treści merytoryczne: Wykłady mają wprowadzić studentów w historię filozofii społecznej. W punkcie wyjścia uwaga zostanie zwrócona na pojmowanie filozofii społecznej, jej

fundamentów, dziejów i głównych problemów, relacji między filozofią społeczną a innymi działaniami filozofii czy naukami o społeczeństwie. Potem nastąpi prezentacja najważniejszych stanowisk filozoficznej refleksji nad życiem społecznym, które pojawiły się od starożytności do czasów nowożytnych. Co wiąże się z wykazaniem ciągłości i zmiany problematyki filozofii społecznej. Ćwiczenia: tematyka ćwiczeń stanowi uszczegółowienie treści wykładów. Skupi się na argumentach wybranych reprezentantów starożytnej, średniowiecznej i nowożytnej filozofii społecznej. Studenci pod kierownictwem nauczyciela zrekonstruują je na bazie przeprowadzonych analiz tekstów źródłowych. Co będzie stanowiło podstawę do krytyki, porównań czy wyrażania własnych poglądów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wpływ norm moralnych na kształt życia społecznego; zależności między filozofią społeczną a innymi subdyscyplinami filozoficznymi (metafizyką, etyką, metodologią, filozofią polityki i filozofią kultury); wybrane stanowiska i kierunki filozofii społecznej (starożytnej, średniowiecznej, nowożytnej); ujęcia zależności pomiędzy ideami filozoficznymi (logos) a zmianami społecznymi (praxis) zaprezentowane w filozofii społecznej od starożytności do nowożytności; rodzaje więzi społecznych.

Umiejętności (potrafi): stosować wiedzę filozoficzną w formułowaniu hipotez odnoszących się do życia społecznego i w krytyce argumentacji innych autorów; analizować złożone argumenty filozofów społecznych (wykrywa składające się na nie tezy i założenia, rozpoznaje zależności między tezami); dostrzegać złożone zależności między teorią (ideami filozofii społecznej) a praktyką (procesami i instytucjami społecznymi); rekonstruować argumentacje wybranych stanowisk filozofii społecznej i porównywać je pod względem zbieżności i różnic.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zachowania ostrożności i odpowiedzialności w formułowaniu i wyrażaniu opinii o ważnych zagadnieniach życia międzyludzkiego; pracy nad krytyczną i otwartą postawą intelektualną i moralną; wrażliwości na nowatorskie koncepcje filozofii odnoszące się do życia społecznego; doceniania zaangażowanej postawy obywatelskiej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia audytorijne.

7. Filozofia polska

Cel kształcenia: podstawowym celem jest zapoznanie studentów z dorobkiem polskich filozofów. Posiadanie niezbędnej wiedzy w tym zakresie jest niezbędne dla zrozumienia istoty procesów kształtujących specyfikę polskiej kultury.

Treści merytoryczne: Wykłady: na wykładzie zostaną omówione istotne koncepcje filozoficzne dokonane na ziemiach polskich w układzie chronologicznym m. in: teorie filozoficzne: Witelona, Mateusza z Krakowa, Grzegorza z Sanoka, Andrzeja Frycza-Modrzewskiego, Szymona Budnego, Stanisław Staszica, Jana Śniadeckiego, Aleksandra Świętochowskiego, Juliana Ochorowicza, Edwarda Abramowskiego, Wincentego Lutosławskiego, Stanisława Brzozowskiego, Kazimierza Twardowskiego, Tadeusza Kotarbińskiego, Władysława Tatarkiewicza, Jana Łukasiewicza, Tadeusza Czeżowskiego, Romana Ingardena, Leszka Kołakowskiego i Józefa Tischnera. Ćwiczenia: podczas ćwiczeń zostaną omówione główne nurty filozoficzne rozwijające się w Polsce w poszczególnych epokach historycznych. Uwaga będzie skupiona na najbardziej znaczących filozofach. Wybór omawianych myślicieli został dokonany w taki sposób, by tematyka ćwiczeń dopełniała tematykę wykładów. Idee poszczególnych filozofów będą poznawane przez analizę tekstu

źródłowego oraz przy pomocy opracowań dotyczących nurtów filozofii charakterystycznych dla wybranych okresów historycznych

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): związki między refleksją filozoficzną a różnorodnymi zjawiskami kulturowymi stanowiącymi przedmiot studiów kierunkowych.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie zdobywać wiedzę, poszerzać umiejętności badawcze oraz planować projekty badawcze; posługiwać się narzędziami teoretycznymi w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań oraz diagnozować i prognozować sytuacje i strategie działań praktycznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania i respektowania etycznych wymagań związanych z wykonywaną pracą zawodową, badawczą i publikacyjną.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia audytoryjne.

8. Filozofia kultury

Cel kształcenia: przedmiot rozwija wiedzę w zakresie współczesnej teorii i filozofii kultury. Celem jest poznanie podstawowych koncepcji kultury, jakie rozwinęły się w filozofii u schyłku XIX wieku i w dwudziestym stuleciu. Student nabywa umiejętności analizy zjawisk kulturowych, wskazuje związki między różnorodnymi odmianami kultury a poglądami filozoficznymi, formułuje krytykę zjawisk kulturowych z pozycji filozoficznych (aksjologicznych, metafizycznych itp.).

Treści merytoryczne: Wykłady: wykłady wprowadzają w zagadnienia współczesnej filozofii kultury: jej krótki rys historyczny, zasadnicze spory i rozstrzygnięcia. Głównym zamierzeniem jest zapoznanie studentów ze specyfiką filozoficznej refleksji nad kulturowymi wytworami człowieka, ich źródłami, istotą, konsekwencjami dla wiedzy oraz praktycznej sfery życia. Wśród ważniejszych koncepcji analizowane są m.in. stanowiska filozofii życia, freudyzmu, neokantyzmu, fenomenologii, hermeneutyki, szkoły frankfurckiej, strukturalizmu, postmodernizmu. Poruszane są również kwestie relacji między filozofią i socjologią oraz antropologią kultury. Ćwiczenia: problematyka ćwiczeń stanowi uzupełnienie i rozwinięcie wykładów. Zajęcia ćwiczeniowe będą realizowane na podstawie analizy fragmentów tekstów źródłowych oraz przygotowanych przez studentów prezentacji.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): filozoficzne koncepcje kultury; związki między filozofią kultury a głównymi działami i dyscyplinami filozofii oraz innymi dziedzinami nauki, badającymi zjawiska kulturowe.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie dobierać materiały źródłowe i monograficzne do podejmowanych problemów i przygotowujących wystąpień; odróżniać filozoficzną interpretację zjawisk kulturowych od ujęć socjologicznych, historycznych, antropologicznych itp.; wskazywania zależności między ideami filozoficznymi a różnorodnymi zjawiskami kultury.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zaangażowania i uczestnictwa w życiu kulturalnym; uznania znaczenia filozofii w rozwoju i interpretacji zjawisk kulturowych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia audytoryjne.

9. Kultura i technika

Cel kształcenia: poznanie filozoficznych aspektów rozwoju kultury technicznej oraz aksjologicznych, antropologicznych, społecznych i cywilizacyjnych konsekwencji współczesnego rozwoju techniki i technologii.

Treści merytoryczne: pojęcie i zakres kultury; technika jako aspekt kultury i cywilizacji; techniczna determinacja przemian społecznych, ekonomicznych, cywilizacyjnych i kulturowych; możliwości i zagrożenia techniki; rozumienie współczesnych relacji między techniką a kulturą, formami życia społecznego oraz indywidualnymi potrzebami człowieka.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): filozoficzne, społeczne i kulturowe aspekty współczesnych przemian technicznych i technologicznych.

Umiejętności (potrafi): krytycznie analizować i oceniać pozatechniczne aspekty rozwoju techniki i technologii; zrozumieć złożone znaczenie oddziaływania technologii na życie człowieka, społeczeństwa i kulturę.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego uznawania ważności pozatechnicznych (antropologicznych, społecznych, kulturowych, ekologicznych) aspektów i skutków rozwoju techniki i technologii; ponoszenia odpowiedzialności za podejmowane decyzje.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia audytoryjne.

10. Filozofia przyrody

Cel kształcenia: wprowadzenie studentów w zagadnienia filozoficzno-przyrodnicze, najważniejsze problemy i rozstrzygnięcia, podstawową terminologią, założeniami poglądów i ich konsekwencjami. Uczy rozstrzygać spory światopoglądowe.

Treści merytoryczne: Wykład: podstawowe pojęcia i zagadnienia filozofii przyrody. Koncepcje filozofii przyrody. Spory o przasadę świata. Modele kosmologiczne. Zagadnienie początkowej osobliwości. Atomizm. Filozoficzne koncepcje przestrzeni Filozoficzne koncepcje czasu. Indeterminizm kontra determinizm. Problem strzałki czasu. Problem definicji biologicznego życia. Koncepcje powstania życia. Zagadnienia ewolucjonizmu. Emergencja. Samoorganizacja. Ćwiczenia: starożytna filozofia przyrody - jońska rewolucja. Problem matematyczności przyrody - Pitagoras i jego następcy. Nowe podejście do przyrody w filozofii renesansu (Bruno, Galileusz). Problem zmienności przyrody – darwinizm a kreacjonizm. Praktyczna filozofia przyrody - wzrost filozoficznych zainteresowań przyrodą w kontekście kryzysu ekologicznego. Filozofia przyrody jako estetyka natury.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): istotę i podstawowe zagadnienia filozofii przyrody; podstawową terminologię z zakresu filozofii przyrody.

Umiejętności (potrafi): przeprowadzić krytyczną analizę i interpretację ważnych poglądów filozoficzno-przyrodniczych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się przez całe życie; stosowania zdobytej wiedzy do interpretacji zjawisk otaczającego świata; prawidłowego identyfikowania i rozstrzygania dylematów związanych z wykonywaniem zawodu.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia audytoryjne.

11. Filozofia polityki

Cel kształcenia: przedmiot ma za zadanie zapoznanie studentów z osobliwością filozofii polityki. Służy wprowadzeniu w główne problemy i nurty współczesnej filozofii polityki, a także w poglądy najznamienitszych współczesnych filozofów polityki oraz w relacje pomiędzy ideami filozoficznymi a praktyką polityczną. Kształtuje wyobrażenie otwartego charakteru ważnych życiowo pytań i pluralistycznej postawy na drodze poszukiwania prawdy (w sporze). Rozwija znajomość terminologii filozoficznej, umiejętność sprawnego posługiwania się językiem filozoficznym i analizy złożonych argumentów filozoficznych.

Przez co służy rozwijaniu umiejętności jasnego, precyzyjnego i elokwentnego wyrażania (w mowie i piśmie) własnych poglądów. Wypracowuje lepsze zrozumienie świata społeczno-politycznego, postawę obywatelską, umiejętność otwartego i krytycznego myślenia, analizowania i rozwiązywania problemów, analizowania i interpretowania tekstów kultury, odpowiedzialność moralną.

Treści merytoryczne: Wykład: problematyka wykładów koncentruje się na głównych problemach i stanowiskach współczesnej filozofii polityki. Rozważania są osnute wokół takich tematów, jak: wolność, sprawiedliwość, równość, polityka (geneza, natura), władza polityczna (geneza, natura), najlepszy ustrój, polityka a gospodarka, jednostka a wspólnota, pluralizm a jedność polityczna, sfera prywatna a sfera publiczna, utopia a realizm, racjonalność w polityce. Do prezentacji wybrane zostały stanowiska, które po II wojnie światowej spotkały się z żywym odbiorem, wywarły znaczący wpływ na rozwój myślenia o polityce czy kształt praktyki politycznej. Punktem wyjścia spotkań jest definicja filozofii polityki, omówienie jej fundamentów, problemów i dziejów. Przedstawienie poszczególnych kierunków filozofii polityki polega na rekonstrukcji charakterystycznych dla nich wątków myślowych i założeń w poglądach konkretnych myślicieli (liberalizm – A. Hayek, J. Rawls; libertarianizm – R. Nozick; konserwatyzm – L. Strauss; komunitaryzm – M. Walzer; feminizm – K. Millet, S.M. Okin, C. Pateman, D. Engster; socjalizm – M. Horkheimer, T.W. Adorno, E. Laclau i C. Mouffe, demokracja deliberatywna – J. Habermas i I.M. Young). Omówienie poglądy „klasyków” współczesnej filozofii polityk ma także ukazać oryginalność i nowatorstwo danego myśliciela. Ćwiczenia: tematyka ćwiczeń stanowi uzupełnienie i uszczegółowienie wykładów. W pierwszej części będzie odnosić się do poglądów takich myślicieli, jak I. Berlin i J. Rawls (liberalizm), M.N. Rothbard (libertarianizm), C. Schmitt i M. Oakeshott (konserwatyzm), M. Sandel (komunitaryzm). W drugiej skupi się na problemach współczesnej filozofii polityki: polityka i władza polityczna, wolność a władza polityczna, sprawiedliwość i równość, jednostka a wspólnota, sfera prywatna a sfera publiczna, najlepszy ustrój, utopia a realizm, rozum w polityce. Studenci pod kierownictwem prowadzącego na bazie przeprowadzonych analiz tekstów będą rekonstruowali poglądy na określone problemy współczesnych filozofów polityki, podejmowali ich krytykę, dokonywali ich porównania oraz artykułowali własne poglądy. Prowadzący, tam, gdzie to konieczne (zarys historii idei sprawiedliwości, definicje sfer ludzkiego życia, utopii i realizmu), będzie wprowadzał do omawianej problematyki odwołując się do starożytnej, średniowiecznej i nowożytnej filozofii polityki.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wpływ norm moralnych na kształt życia politycznego; zależności między filozofią polityki a innymi subdyscyplinami filozoficznymi (metafizyką, etyką, metodologią i filozofią społeczną); wybrane stanowiska współczesnej filozofii polityki (liberalizm, libertarianizm, konserwatyzm, komunitaryzm, socjalizm, feminizm, demokrację deliberatywną); poglądy najwybitniejszych współczesnych filozofów polityki; ujęcia zależności pomiędzy ideami filozoficznymi (logos) a zmianami społeczno-politycznymi (praxis) zaprezentowane we współczesnej filozofii polityki.

Umiejętności (potrafi): analizować złożone argumenty współczesnych filozofów polityki (wykrywać składające się na nie tezy i założenia, rozpoznaje zależności między tezami); dostrzegać złożone zależności między teorią (ideami filozofii polityki) a praktyką (procesami

i instytucjami społecznopolitycznymi); rekonstruować argumentacje wybranych stanowisk współczesnej filozofii polityki, porównuje je pod względem zbieżności i różnic.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zachowania ostrożności i odpowiedzialności w formułowaniu i wyrażaniu opinii o ważnych życiowo zagadnieniach; pracy nad krytyczną i otwartą postawą intelektualną i moralną; przejawiania wrażliwości na nowatorskie koncepcje filozofii polityki; doceniania postaw obywatelskich.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia audytoryjne.

12. Społeczeństwo informacyjne

Cel kształcenia: wiedza o rodzajach społeczeństw (ujęcie historyczne, ujęcie filozoficzne), umiejętność identyfikacji ogólnych własności i procesów charakterystycznych dla społeczeństwa informacyjnego, predykcje rozwoju ICTs dla życia społecznego.

Treści merytoryczne: 1. Różne koncepcje życia społecznego. 2. Różne definicje społeczeństwa informacyjnego. 3. Geneza społeczeństwa informacyjnego (ujęcie historyczne, ujęcie filozoficzne). 4. Analiza wybranych zjawisk charakterystycznych dla społeczeństwa informacyjnego. 5. Predykcje rozwoju ICTs dla życia społecznego. 6. Antropologia informacyjna.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia związane z ICTs oraz konsekwencje ICTs dla życia społecznego; wydarzenia historyczne i koncepcje filozoficzne, które doprowadziły do powstania społeczeństwa informacyjnego; implikacje społeczne i antropologiczne szeroko pojętej technologii IT.

Umiejętności (potrafi): krytycznie myśleć o koncepcjach społecznych; formułować hipotezy o relacji między współczesnymi technologiami przetwarzania informacji a życiem społecznym; dostrzegać złożone zależności normatywno-aksjologiczne w społeczeństwach wysokich technologii; podejmować próby formułowania rozwiązań konkretnych problemów życia społecznego; dostrzec zależność między sposobem życia społecznego a ideami filozoficznymi.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): dostrzegania wagi rozwoju własnych umiejętności poznawczych z uwzględnieniem technologii IT; zrozumienia wagi zasad etycznych w poprawnym kształtowaniu życia społecznego; przygotowania pracy w zespole na wybrany temat związany z koncepcjami społeczeństwa informacyjnego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia audytoryjne.

13. Filozofia umysłu

Cel kształcenia: poszerzenie wiedzy z zakresu teorii bytu i teorii poznania w kontekście relacji umysł-ciało. Rozwinięcie zdolności krytycznego myślenia.

Treści merytoryczne: Wykład: prezentacja klasyczny rozwiązań relacji umysł-ciało. Przedstawienie współczesnych kierunków oraz teorii dotyczących relacji między umysłem a ciałem, również uwzględnione zostaną koncepcje powiązane z filozofią informacji. Ukazany zostanie zarówno aspekt ontologiczny, epistemologiczny oraz aksjologiczny. Ćwiczenia: ćwiczenia poświęcone będą tezom zawartym w tekstach współczesnych i wiodących teoretyków filozofii umysłu.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): powiązania teoretyczne między koncepcjami filozoficznymi a teoriami naukowymi; pojęcia z psychologii i filozofii wyznaczone przez dziedzinę przedmiotową filozofii informacji; klasyczne i współczesne koncepcje z filozofii umysłu.

Umiejętności (potrafi): odnajdywać informacje o filozofii umysłu w źródłach elektronicznych i pisanych oraz umie oceniać zawartość informacyjną tych źródeł; rekonstruować i krytycznie analizować argumentacje stosowane w filozofii umysłu; samodzielnie interpretować teksty z filozofii umysłu; dostrzegać twierdzenia i założenia charakterystyczne dla danych koncepcji naukowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uznania wartości teorii z filozofii umysłu dla głębszego rozumienia procesów uczenia się i istoty człowieczeństwa; zaakceptowania konsekwencji społecznych do jakich prowadzą współczesne koncepcje z filozofii umysłu.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia audytoryjne.

14. Kognitywistka

Cel kształcenia: przedmiot służy wprowadzeniu w problematykę współczesnej kognitywistyki, jej najważniejszych problemów, koncepcji i strategii badawczych. Zaznajamia z podstawową terminologią, podstawowymi założeniami oraz konsekwencjami. Pozwala na uformowanie własnej i efektywnej postawy podczas realizacji decyzji poznawczych.

Treści merytoryczne: Wykłady: przedmiotem wykładu jest prezentacja osiągnięć kognitywistyki jako nauki i jej współczesnych możliwości w opisie zachowań ludzi. Możliwości kognitywistyki zostaną zaprezentowane na przykładzie neuropsychologii.

1. Zaburzenia percepcji i uwagi, 2. Autyzm i zespół sawanta, 3. Zaburzenia pamięci, 4. Zaburzenia języka, 5. Zaburzenia praktyki, 6. Zaburzenia emocji, 7. Zespoły płata czołowego, 8. Zaburzenia świadomości. Ćwiczenia: tematyka ćwiczeń stanowi rozwinięcie i uzupełnienie wykładów o zagadnienia, które studenci po wprowadzeniu mogą przygotować i utrwalić samodzielnie: 1. Zaburzenia percepcji i uwagi, 2. Autyzm i zespół sawanta, 3. Zaburzenia pamięci, 4. Zaburzenia języka, 5. Zaburzenia praktyki, 6. Zaburzenia emocji, 7. Zespoły płata czołowego, 8. Zaburzenia świadomości.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metody badania, dziedziny, teorie i koncepcje współczesnej kognitywistyki.

Umiejętności (potrafi): rozpoznać style funkcjonowania umysłu w codziennych sytuacjach poznawczych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zachowania krytycyzmu w kontekście wypowiedzi o psychice ludzkiej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia audytoryjne.

15. Filozofia religii

Cel kształcenia: celem kształcenia jest zapoznanie studentów z dorobkiem myślowym, historią religii; stosowanie filozoficznej siatki pojęciowej do analizy fenomenu religii. Polepszenie orientacji w identyfikowaniu i interpretowaniu różnorodności religijnej.

Treści merytoryczne: treści przedmiotu: 1. Omówienie początków religii na przykładzie szamanizmu. 2. Metodologia badań religioznawczych w powiązaniu z filozofią. 3. Przegląd głównych religii na świecie. 4. Omówienie siatki terminologiczno-pojęciowej filozoficznej i jej zastosowanie do wybranych zagadnień religii 5 Definicje religii i świętości. 6. Sacrum i profanum. 7. Religijność zwyczajna a mistyka. 8. Wpływ religii na życie społeczne. 9. Religia, filozofia, duchowość. 10. Przyszłość religii.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): genezę religii i czynniki ją determinujące; związki między pojęciami filozoficznymi a religioznawczymi i teologicznym; paralele między religią a funkcjonowaniem umysłu.

Umiejętności (potrafi): identyfikować główne religie ludzkości i religie etniczne; rozpoznawać specyficzność zjawisk religijnych w odróżnieniu od innych zjawisk kulturowych; przewidywać ogólne trendy przyszłości religii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): widzenia powiązań między przeżyciami duchowymi a życiem społecznym, ekonomicznym, politycznym; spożytkowania wiedzy w praktyce codziennego życia.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

IV. GRUPA TREŚCI ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA

1. Terapia filozoficzna

Cel kształcenia: zapoznanie studentów z podstawowymi problemami lokującymi się na skrzyżowaniu dwóch dziedzin wiedzy: filozofii i psychoterapii.

Treści merytoryczne: rozróżnienie przedmiotu formalnego filozofii i przedmiotu formalnego psychoterapii. Wskazanie na filozoficzne podstawy wszelkich nurtów psychoterapeutycznych. Omówienie specyfiki psychoterapii filozoficznej (mentaloterapii). Przećwiczenie głównych technik psychoterapii filozoficznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wkład filozofii w proces pomagania ludzkiej psychice i umysłowi.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać wiedzę filozoficzną w mentaloterapii.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): odpowiedzialnego wykorzystywania wiedzy w relacjach międzyludzkich.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia audytorijne.

2. Komunikacja wizualna

Cel kształcenia: zapoznanie z wybranymi aspektami teorii i praktyki komunikacji wizualnej. Wprowadzenie do zagadnień analizy formy oraz problematyki analizy i interpretacji treści obrazu. Wprowadzenie do analizy komunikatów wizualnych funkcjonujących w różnych obszarach aktywności społecznej.

Treści merytoryczne: co to jest komunikacja wizualna? Specyfika komunikacji wizualnej w ujęciu różnych dyscyplin wiedzy (psychologia, semiotyka, historia i teoria sztuki, projektowanie graficzne, typografia). Komunikacja wizualna wczoraj i dziś. Wybrane teorie komunikacji wizualnej. Oddziaływanie obrazu na odbiorcę, metody perswazji wizualnej i propaganda. Wprowadzenie do analizy obrazu. Informacja wizualna w przestrzeni publicznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wybrane zagadnienia z zakresu komunikacji wizualnej operując znaną mu terminologią; wielość i różnorodność form obrazowania; powiązania i różnice stanowisk pomiędzy dyscyplinami wiedzy, których wspólnym przedmiotem badań jest obraz.

Umiejętności (potrafi): identyfikuje specyfikę dziedziny, jaką jest komunikacja wizualna, wyszukiwać, selekcjonować i integrować informacje korzystając z różnych źródeł; dostrzec zmiany, jakie zachodziły w komunikacji wizualnej na przestrzeni dziejów; analizować i interpretować wytwory kultury wizualnej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): wykazywania zainteresowanie tradycyjnym oraz nowatorskimi formami obrazowania; uczestnictwa w życiu kulturalnym; wykazywania troski o zachowanie dziedzictwa kulturowego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

3. Komunikacja międzykulturowa

Cel kształcenia: wprowadzenie w problematykę komunikacji międzykulturowej. Uświadomienie specyfiki międzynarodowych i międzykulturowych relacji oraz znaczenia uwarunkowań i różnic kulturowych. Zwrócenie uwagi studentów na znaczenia europejskiego dziedzictwa filozoficznego dla rozumienia wydarzeń społecznych i kulturalnych oraz znaczenia refleksji humanistycznej dla kształtowania się więzi społecznych.

Treści merytoryczne: co to jest komunikacja międzykulturowa? Kultura i jej miejsce w komunikacji. Modele kompetencji międzykulturowej a kompetencje kulturowe. Typy kultur – perspektywa komunikacyjna. Zjawisko szoku kulturowego. Kulturowe przesłanki konfliktów a bezpieczeństwo kulturowe.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zagadnienia z zakresu wiedzy o komunikacji międzykulturowej oraz zależności między kształtowaniem się idei filozoficznych a zmianami w kulturze i w społeczeństwie.

Umiejętności (potrafi): dostrzec odmienność postrzegania życia społecznego przez osoby pochodzące z różnych środowisk i kultur w wymiarze komunikacji międzykulturowej.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zaangażowanego uczestnictwa w życiu społecznym oraz uznania znaczenia refleksji humanistycznej dla kształtowania się więzi społecznych w zakresie obejmowanym przez problematykę komunikacji międzykulturowej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

4. Warsztat kreatywnego myślenia

Cel kształcenia: podczas zajęć student zostanie zaznajomiony z technikami, które rozwijając wyobraźnię oraz wydatnie powiększają potencjał twórczego myślenia.

Treści merytoryczne: przedmiot służy wprowadzeniu w różne metody rozwijające twórcze myślenie. Ma wyrobić w studentach umiejętność sprawnego posługiwania się tymi metodami.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zależności między wyobraźnią a trendami współczesnej popkultury; podstawowe metody rozwijające twórcze myślenie.

Umiejętności (potrafi): stosować odpowiednie metody twórczego myślenia do zastanych sytuacji problemowych; przygotować ustne wystąpienie publiczne, w którym wykorzystuje poznane metody twórczego myślenia i zapamiętywania; pracując w grupie twórczo rozwiązywać zaistniałe trudności.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uznania metody twórczego myślenia w rozwoju własnej osobowości; stosowania poznanych metod do twórczego rozwiązywania napotkanych trudności.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenie audytoryjne.

5. Praktyczna filozofia wartości (przedmiot do wyboru)

Cel kształcenia: celem kształcenia jest przede wszystkim położenie nacisku na praktyczny wymiar działania wartości w życiu społecznym - np. w rozstrzyganiu istotnych dylematów etycznych, rozstrzyganiu konfliktów itp.

Treści merytoryczne: Wykłady: wykładowca prezentuje złożone relacje między aksjologią a innymi dyscyplinami filozoficznymi – m.in. antropologią filozoficzną, etyką normatywną; próbuje ukazać znaczenie wartości (szczególnie wartości moralnych) dla kultury, światopoglądu i ideologii oraz ich znaczenie praktyczne w niwelowaniu i wygaszaniu sytuacji konfliktowych. Ćwiczenia: symulacja sytuacji konfliktowych, różne typy konfliktów wewnętrznych i społecznych. Dylematy wewnętrzne i sposoby minimalizowania strat moralnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): źródła, istotę, sposób funkcjonowania norm określających ludzkie zachowania oraz determinujące struktury, instytucje społeczne i więzi społeczne; wpływ różnorodnych norm na jednostkę i społeczeństwo.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie zdobywać wiedzę, poszerzać umiejętności badawcze oraz planować projekty badawcze; posługiwać się narzędziami teoretycznymi w celu analizowania motywów i wzorów ludzkich zachowań oraz diagnozować i prognozować sytuacje i strategie działań praktycznych; rozpoznawać typowe sposoby argumentowania w wypowiedziach ustnych i pisemnych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczestnictwa w życiu społecznym i kulturalnym; interesowania się nowatorskimi koncepcjami filozoficznymi w powiązaniu z innymi częściami życia kulturalnego, społecznego i indywidualnego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia audytoryjne.

6. Ancient roots of contemporary culture (przedmiot do wyboru)

Cel kształcenia: wskazanie kulturowych związków pomiędzy cywilizacjami świata starożytnego a kulturą współczesną.

Treści merytoryczne: Przedmiot Ancient Roots of Contemporary Culture realizowany w formie wykładów opiera się wskazywaniu kulturowych związków pomiędzy starożytnością, szczególnie antykiem grecko-rzymskim a współczesną cywilizacją. W trakcie wykładów poruszane są wybrane zagadnienia, znajdujące odzwierciedlenie we współczesnej cywilizacji. Na początku cyklu wykładowego po dokonaniu koniecznego wprowadzenia (Introduction) realizowany jest blok tematyczny dotyczący cywilizacji starożytnego Bliskiego Wschodu w kontekście międzykulturowych i cywilizacyjnych oddziaływań na kształtowanie się kultury antycznej na kontynencie europejskim (Sumerian Civilization and its Legacy, Assyrian Empire, Hittites – Anatolian Empire), na której to podstawie opiera się wskazanie ewidentnych zapożyczeń z kultury starożytnego Bliskiego Wschodu we współczesnej kulturze (Egypt and contemporary culture). Kolejny blok tematyczny stanowi omówienie procesu tworzenia się cywilizacji greckiej, wypracowywania narzędzi jej dystrybucji (Greek Colonization and acculturation process in the West Mediterranean) oraz charakterystycznych elementów kulturowych decydujących o jej atrakcyjności (Greek Mythology and contemporary literature and film). W tej części wykładu analizowana jest również kultura intelektualna Grecji, która ukryta została za fasadą spektakularnych zdobień. Pytania o podstawy tej kultury odwołują się do źródeł myśli greckiej, nawiązując zarówno do poematów Homerowych, jak też pisarstwa uprawianego przez autorów greckich – Herodota (Herodotus and Persian Wars. Ancient confrontation between Orient and West), a zwłaszcza Tukidydesa (Thucydides and contemporary political culture. A new reading of Peloponnesian War). Blok tematyczny poświęcony kulturze helleńskiej i jej dalekosiężnym oddziaływaniom podsumowują zagadnienia związane z polityką Aleksandra Wielkiego (Alexander The Great and Iranian

policy) oraz okresem hellenistycznym i jego protagonistami: Antygonem, Monoftalmosem, Pyrrusem, Filipem V i Antiochem III, a także przemianami politycznymi i społecznymi, które się wówczas dokonały (Hellenistic World). Kolejny blok tematyczny poświęcony został Imperium Romanum zarówno w kontekście imperializmu (War and imperialism in ancient Rome), jak też słynnych bohaterów z którymi swoją historię wiązał świat rzymski. Podjęte tu zarówno sylwetki Rzymian jak i wrogów Rzymu dotyczą przykładów charakterystycznych powszechnie znanych bohaterów, takich jak Hannibal (What kind of genius? Surrounding Dexter Hoyos' theories), czy Juliusz Cezar i ich późniejszych wyobrażeń (History of Roman Republic in painting). Problematykę rzymską zamykają kwestie związane z kulturą intelektualną w Rzymie i jej grecką proweniencją (Polybius and his concept of history), a także kwestie prawne i ich późniejsza recepcja (Legacy of Roman law).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): wiedzę z zakresu wybranych aspektów historii politycznej, społeczno-gospodarczej i kulturowej w podziale na epoki.

Umiejętności (potrafi): syntetyzować różne idee z wykorzystaniem wiedzy z zakresu historii oraz dziejów myślenia historycznego.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ciągłego kształcenia się, rozszerzania kompetencji i zdobywania nowych doświadczeń zawodowych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

7. Semiotyka praktyczna (wykład monograficzny)

Cel kształcenia: celem kształcenia jest wprowadzenia w zagadnienia semiotyczne oraz wyrobienie umiejętności korzystania z narzędzi analizy semiotycznej.

Treści merytoryczne: Wykład: 1. Język jako system znaków. Znaki. 2. Struktura języka. 3. Funkcje semantyczne. 4. Analiza semantyczno-kategorialna. 5. Relacje pragmatyczne. 6. Defekty wyrażenia. 7. Źródła naszych przekonań 8. Przekonania racjonalne i nieracjonalne (kryteria racjonalności) 9. Argumenty: struktura, poprawność, typy 10. Rozumowania, ich typy, źródła błędów, 11. Reguły dyskusji racjonalnej. Ćwiczenia: 1. Język jako system znaków. Znaki. 2. Struktura języka. 3. Funkcje semantyczne. 4. Analiza semantyczno-kategorialna. 5. Relacje pragmatyczne. 6. Defekty wyrażenia. 7. Źródła naszych przekonań 8. Przekonania racjonalne i nieracjonalne (kryteria racjonalności) 9. Argumenty: struktura, poprawność, typy 10. Rozumowania, ich typy, źródła błędów, 11. Reguły dyskusji racjonalnej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawową terminologię przedmiotu; podstawowe metody analizy semiotycznej; zasady komunikacji.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie wyszukiwać i gromadzić informacje z przedmiotu; prawidłowo posługiwać się terminologią z przedmiotu; wykorzystywać narzędzia analityczne w praktyce.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uczenia się; pracy w grupie; formułowania i rozwiązania problemów badawczych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia audytoryjne.

8. Myślenie i działanie projektowe

Cel kształcenia: zapoznanie z metodyką Design Thinking. Zaznajomienie z narzędziami metodyki Design Thinking oraz omówienie ich specyfiki. Przygotowanie do pracy zespołowej i zespołowym przygotowaniem, prowadzeniem i rozliczeniem projektów.

Treści merytoryczne: tematyka zajęć obejmuje problematykę działania i myślenia projektowego. Treść zajęć koncentruje się na dostarczeniu wiedzy pomocnej w przełamaniu schematów myślenia i działania związanych z realizacją kreatywnych przedsięwzięć oraz przekazaniu umiejętności związanych z realizacją własnych planów w zaprojektowany sposób; treść wykładów obejmuje również problematykę planowania pracy projektowej, analizę ryzyka i określania potrzebnych zasobów, budowanie harmonogramów, rozwiązywania problemów oraz zarządzania czasem. Zajęcia polegają jednak przede wszystkim na realizacji procesu projektowego na podstawie konkretnego problemu społecznego, kulturowego lub ekonomicznego.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): normy konstytuujące i regulujące struktury i instytucje społeczne oraz o źródła tych norm, ich naturę, zmiany i drogi wpływania na ludzkie zachowania w kontekście myślenia i działania projektowego; relacje zachodzące między ludźmi oraz grupami społecznymi; rodzaje więzi społecznych i międzyludzkich.

Umiejętności (potrafi): wykrywać proste zależności między kształtowaniem się pojęć działania i myślenia projektowego i ich praktycznymi zastosowaniami; identyfikować normatywne ugruntowanie różnych instytucji społecznych i działań indywidualnych i potrafi je wykorzystać w praktyce; prowadzić na poziomie podstawowym pracę badawczą i zastosować wiedzę do konkretnych działań projektowych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ciągłego dokształcania się i rozwoju zawodowego; twórczej analizy nowych sytuacji i problemów, samodzielnego formułowania problemów i ich rozwiązywania; organizowania swojej pracy i krytycznego oceniania stopnia jej zaawansowania.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia audytoryjne.

9. Filozofia systemów złożonych (wykład monograficzny, sem. III)

Cel kształcenia: Przedstawienie najnowszych filozoficznych (metodologicznych i światopoglądowych) tendencji w rozwoju nauki. Uświadomienie znaczenia metod holistycznych (synergetycznych), które wyparły w nauce metody atomistyczno-redukcyjne.

Treści merytoryczne: Złożoność w układach chaotyczno-deterministycznych. Układy dysypatywne. Nieliniowość. Emergencja. Samoorganizacja. Złożoność w ewolucji organizmów i populacji. Model Lotki-Volterry. Emergencja świadomości. Złożoność algorytmiczna. Sieci neuronowe. Złożoność dynamiczna. Sztuczna inteligencja. Złożoność w procesach ekonomicznych. Złożoność w procesach społecznych. Złożoność w procesach etycznych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): współczesną metodologię w obszarze zarówno humanistyki, jak i przyrodoznawstwa.

Umiejętności (potrafi): samodzielnie analizować i syntetyzować zjawiska, symulować komputerowo ich ewolucję oraz programować przyszłe fazy ewolucji w różnych obszarach nauki.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): poszerzania wiedzy i uczenia się przez całe życie.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

10. Filozoficzna interpretacja trendów kulturowych (wykład monograficzny, sem. III)

Cel kształcenia: celem kształcenia jest zapoznanie studentów z filozoficznym rozumieniem trendów kulturowych.

Treści merytoryczne: treścią wykładów jest omówienie istoty, interpretacji i historycznych interpretacji trendu. Treść wykładów obejmuje omówienie filozoficznych i historiozoficznych znaczeń trendu oraz wybranych z literatury filozoficznej przykładów trendów. Wykłady obejmują również informacje dotyczące roli trendów w myśleniu o przeszłości, teraźniejszości i przyszłości. Omawiane będą również podstawowe sposoby analizy trendów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): związki między refleksją filozoficzną a różnorodnymi zjawiskami kulturowymi stanowiącymi przedmiot studiów kierunkowych i specjalności.

Umiejętności (potrafi): wszechstronnie i swobodnie operować informacjami ze źródeł pisanych i elektronicznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ciągłego dokształcania się i rozwoju zawodowego.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

11. Konflikty moralne w wymiarze indywidualnym i społecznym (wykład monograficzny, sem. III)

Cel kształcenia: przedmiot służy wprowadzeniu w problematykę konfliktów w wymiarze indywidualnym i społecznym. Zaznajamia z podstawową terminologią teorii konfliktów, uczy rozróżniać różne typy konfliktów, wreszcie wskazuje na sposoby zapobiegania bądź łagodzenia skutków konfliktów.

Treści merytoryczne: problematyka wykładów koncentruje się na tematyce konfliktów klasycznych i moralnych – dokonuje się tu rozróżnienia i stratyfikacji konfliktów. Wskazuje na funkcje – nie zawsze pejoratywnie pojmowane – konfliktów w życiu jednostkowym i społecznym. Wskazuje się sposoby zapobiegania konfliktom przy założeniu, że nie zawsze istnieje konieczność zapobiegania im. Wykład opisuje również status ontyczny konfliktów.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): źródła, istotę, sposób funkcjonowania norm określających ludzkie zachowania oraz determinujących struktury, instytucje społeczne i więzi społeczne; wpływ różnorodnych norm na jednostkę i społeczeństwo.

Umiejętności (potrafi): wykrywać złożone zależności między kształtowaniem się idei filozoficznych, a procesami społecznymi i kulturowymi; rozpoznawać typowe sposoby argumentowania w wypowiedziach ustnych i pisemnych; formułować w mowie i na piśmie problemy filozoficzne, stawiać tezy i krytycznie je komentować.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uznania znaczenie refleksji humanistycznej dla formowania się i jakości relacji społecznych i osobowych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

12. Problem przemian cywilizacji zachodniej w amerykańskiej filozofii społecznej (wykład monograficzny, sem. III)

Cel kształcenia: celem wykładu jest zaznajomienie studentów z zagadnieniem przemian cywilizacji zachodniej oraz ogólnymi wyzwaniem, jakie ze sobą niesie, jak również próbami ich interpretacji przez poszczególnych myślicieli (głównie amerykańskich).

Treści merytoryczne: wykład ukazuje możliwie całościowy obraz współczesnych przemian cywilizacyjnych w świetle amerykańskiej filozofii społecznej, która wnikliwie bada sprzeczności (ekonomiczne, ekologiczne, społeczne, polityczne i kulturowe) współczesnego

świata: wysoki poziom postępu technologicznego przy równie wysokim poziomie degradacji środowiska naturalnego; poczucie nieograniczonych możliwości przy jednoczesnym braku celu, określonego kierunku działań; ogromna produktywność gospodarczą, i równoległe powiększająca się polaryzacja tak między Północą i Południem, jak i bogatymi i biednymi w krajach wysoko rozwiniętych; zwiększanie liczby ponadnarodowych instytucji politycznych przy wciąż obecnych konfliktach etnicznych, religijnych, klasowych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): rolę refleksji filozoficznej w kształtowaniu kultury i cywilizacji; ogólne zależności między kształtowaniem się idei filozoficznych a zmianami kulturowymi, cywilizacyjnymi i społecznymi.

Umiejętności (potrafi): wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i wykorzystywać informacje ze źródeł pisanych i elektronicznych; wykrywać podstawowe związki między rozwojem idei filozoficznych a procesami społecznymi i kulturowymi.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ciągłego dokształcania się; efektywnego organizowania własnej pracy i krytycznego oceniania jej postępów.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

13. Spór o fakt moralny – zarys problematyki (wykład monograficzny, sem. III)

Cel kształcenia: zapoznanie słuchaczy ze sposobami filozoficznej konceptualizacji i dyskusją wokół problemu tzw. macierzystej sytuacji moralnej.

Treści merytoryczne: przekonanie o powszechności fenomenu moralności wydaje się być czymś oczywistym, czy wręcz banalnym. Już jednak próba znalezienia odpowiedzi na pytanie: dlaczego my - ludzie jesteśmy moralni? Rodzi nieprzewidywalne spory. Podobnie jest ze wszystkimi pozostałymi fundamentalnymi pytaniami etyki. Można stwierdzić, że jedynym wspólnym przekonaniem, łączącym etyków wszelkiej proweniencji jest uznanie istnienia zjawiska moralności. Zgoda panuje zatem jedynie w aspekcie egzystencjalnym ujmowania moralności, już natomiast wszelkie próby ujęcia treści tego fenomenu rodzą poważne rozbieżności. Mając powyższe na uwadze, warto zauważyć, że kluczowym momentem w generowaniu różnych teorii moralności jest sposób ujęcia samego ludzkiego, podmiotowego przeżycia moralnego, czyli – sposób rozumienia tego, co nazywa się faktem moralnym resp. macierzystą sytuacją moralną. Problem ten możemy wyrazić w dwóch pytaniach: w jakiego rodzaju przeżyciach człowiek spotyka się z moralnością? oraz: co dane jest podmiotowi w przeżyciu moralnym? Te dwa podstawowe, jak się wydaje, pytania, generują kolejne: w jaki sposób dana jest podmiotowi w przeżyciu określonego rodzaju treść moralna? oraz: w jaki sposób tak dana treść moralna istnieje i czy istnienie to jest również jakoś w przeżyciu dane? Odpowiedzi na powyższe pytania konstytuują określony sposób ujęcia macierzystej sytuacji moralnej. Kwestią do rozstrzygnięcia pozostaje: czy determinuje on w sposób zupełny dany system etyczny, czy też zachodzi zjawisko, że podobne ujęcia faktu moralnego prowadzi do różnych konstrukcji etycznych? W ostatniej części wykładu autor sugeruje wprowadzenie rozróżnienia między polem moralności a polem etyki.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe problemy zagadnienia macierzystej sytuacji moralnej.

Umiejętności (potrafi): zastosować poznane kategorie dyskursu filozoficznego do analizy wybranych stanowisk.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): formułowania własnego stanowiska w dyskusji oraz słuchania i poddawania analizie głosów innych dyskutantów; odnoszenia się z szacunkiem do swoich przeciwników w dyskusji.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

14. Filozofia dziejów (wykład monograficzny, sem. IV)

Cel kształcenia: przedmiot ukazuje specyficzny charakter filozoficznego myślenia o historii oraz jego miejsce zarówno w refleksji filozoficznej, jak też w nauce historycznej. Przedmiot kształtuje pojęcie wyjątkowego charakteru filozoficznych interpretacji przeszłości oraz dostarcza wiedzy o sposobach rozumienia historii. Ukazuje niejednoznaczność ujęć dokonywanych przez poszczególnych filozofów oraz próby rozwiązywania podstawowych kontrowersji związanych z postrzeganiem dziejów.

Treści merytoryczne: geneza i problematyka filozofii dziejów. powstanie i historyczny rozwój filozofii dziejów, przesłanki teoretyczne filozoficznej refleksji nad dziejami (linearność dziejów, czas historyczny, podmiot dziejów), związek filozofii dziejów z filozofią, filozofia dziejów a metody historyczne, podstawowe pojęcia historiozofii (postęp, regres, pesymizm historiozoficzny, fatalizm, katastrofizm, optymizm historiozoficzny, providencjalizm), czas historyczny i wartości, próba systematyzacji stanowisk filozofii dziejów, Historiozoficzna koncepcja postępu i regresu. Postęp i regres jako podstawowe mechanizmy przemiany dziejowej, filozoficzne znaczenie postępu i regresu (ruch – zmiana – rozwój – postęp/regres), postęp jako główna idea filozofii dziejów, definicja postępu (jedność ludzkości, jedność historii), cechy postępu (optymizm, uniwersalizm, ciągłość, autonomiczność), mechanizm postępu (podmiot, kierunek, kryteria), krytyka koncepcji postępu, Historyczny rozwój refleksji historiozoficznej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): problematykę historiozoficzną; podstawowe pojęcia i problemy związane z filozoficzną refleksją nad dziejami; wiodące kategorie historiozoficzne; podstawowe spory historiozoficzne. pojęcia i problemy związane z filozoficzną refleksją nad dziejami.

Umiejętności (potrafi): rozpoznawać podstawowe problemy historiozoficzne, dostrzegać różnice między poszczególnymi stanowiskami teoretycznymi i poglądami filozoficznymi; porządkować problematykę związaną z filozoficzną refleksją nad historią oraz poddawać krytyce poszczególne rozwiązania.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): realizowania zasad otwartości i krytycyzmu wobec współczesnych interpretacji przeszłości; wyciągania wniosków z procesów zachodzących we współczesnym świecie i znajdowania w nich uzasadnienie dla własnych działań; dążenia do jak najlepszego zrozumienia otaczającego go świata.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

15. Filozofia informacji (wykład monograficzny, sem. IV)

Cel kształcenia: przedstawienie nowego paradygmatu filozofii. Zapoznanie z podstawowymi pojęciami i twierdzeniami filozofii informacji.

Treści merytoryczne: paradygmaty w filozofii. Filozofia informacji a inne paradygmaty filozofii. Podstawowe zagadnienia filozofii informacji. Metoda abstrakcji. Wybrane koncepcje informacji. Języki programowania a filozofia. Fenomenologia a filozofia informacji. Etyka informacji.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metodę fenomenologiczną, abstrakcji, obiektową; istotę filozofii informacji oraz w jakiej relacji pozostaje ona do innych kierunków filozoficznych, humanistycznych, przyrodniczych; podstawowe pojęcia z filozofii informacji.

Umiejętności (potrafi): poprawnie posługiwać się terminologią z filozofii informacji; stosować metodę fenomenologiczną, abstrakcji, obiektową do elementarnych kwestii filozoficznych; analizować, argumentować oraz oceniać wybrane zagadnienia z filozofii informacji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uznania wagi informacji i procesów jej przetwarzania dla rozwoju osobistego; podejmowania samodzielne badań filozoficznych związanych z problemami filozofii informacji.

Forma prowadzenia zajęć: wykład

16. Antropologia przyszłości

Cel kształcenia: celem kształcenia ma być ukazanie trendów rozwojowych cywilizacji i kultury w kontekście przemian antropologicznych gatunku Homo sapiens. Zajęcia będą obejmowały problematykę sztucznej inteligencji, protez ludzkiej świadomości, koncepcji homo superior, problematykę eugeniczną oraz konsekwencje moralne wynikłe ze spodziewanych przemian.

Treści merytoryczne: Wykłady: wykład obejmuje tradycyjne ujęcia antropologii filozoficznej i kulturowej oraz ich współczesne rozwinięcia i ekstrapolacje. Ćwiczenia: treści ćwiczeń obejmują problematykę przyszłości przedstawicieli gatunku homo sapiens. Problem sztucznej inteligencji jako protezy ludzkiej świadomości. Komputer jako technologii definiująca. Od ludzkości splanetyzowanej (de Chardin) po ludzkie sieci; przyszłość natury ludzkiej w literaturze futurystycznej i science fiction. Eugenika - konsekwencje społeczne, moralne dylematy. Rozwój technologii poszerzających ludzkie możliwości intelektualne i percepcję - konsekwencje kulturowe.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): poglądy na struktury i instytucje społeczne oraz o rodzaje więzi społecznych; rodzaje więzi społecznych (rodzinne, towarzyskie, kulturalne, zawodowe, organizacyjne, terytorialne, ekonomiczne, polityczne, prawne) i ich prawidłowości.

Umiejętności (potrafi): twórczo wykorzystywać wiedzę filozoficzną i metodologiczną w formułowaniu hipotez, konstruowaniu krytycznej argumentacji oraz poszukiwaniu rozwiązań problemów teoretycznych i praktycznych; formułować i analizować hipotezy na temat sposobów funkcjonowania różnorodnych instytucji społecznych oraz uwarunkowań różnych zjawisk społecznych i indywidualnych..

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uznawania znaczenie refleksji humanistycznej dla formowania się i jakości relacji społecznych i osobowych..

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia audytoryjne.

17. Sztuka autoprezentacji

Cel kształcenia: przedmiot służy wprowadzeniu w problematykę i specyfikę sztuki autoprezentacji z naciskiem na naukę samodzielnego jej przygotowania i praktycznego zastosowania w konkretnych sytuacjach społecznych i zawodowych. Ma wykształcić w studentach umiejętność skutecznego prezentowania własnych osiągnięć, mocnych stron, planów i zamierzeń. Celem kształcenia jest także pokazanie studentom reguł, na których opiera się efektywna autoprezentacja, m. in. takich jak umiejętność praktycznego wykorzystania metod perswazyjnych, negocjacyjnych oraz argumentacyjnych.

Treści merytoryczne: tematyka ćwiczeń obejmuje szeroko rozumianą sztukę autoprezentacji. Studenci zostają zaznajomieni z najważniejszymi elementami tego rodzaju wystąpień. Istotne znaczenie ma ściśle praktyczny wymiar zajęć, czyli wykształcenie u studentów umiejętności samodzielnego przygotowania i wygłoszenia autoprezentacji z wykorzystaniem podstawowych i najbardziej charakterystycznych dla tego rodzaju wypowiedzi metod komunikacyjnych zarówno werbalnych, jak i niewerbalnych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): zasady niezbędne do samodzielnego przygotowywania i wygłoszenia autoprezentacji; podstawowe zasady skutecznej komunikacji niewerbalnej i językowej; podstawowe metody i techniki wykorzystywane w efektywnej autoprezentacji.

Umiejętności (potrafi): wykorzystywać w autoprezentacji najbardziej skuteczne techniki werbalne i niewerbalne; określić i selekcjonować najbardziej skuteczne techniki werbalne i niewerbalne; posługiwać się w sposób krytyczny argumentacją; samodzielnie wyszukiwać informacje w źródłach tradycyjnych i elektronicznych, oceniając ich jakość i przydatność; samodzielnie przygotować i wygłosić autoprezentację.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): otwartości na nowe idee; zmiany opinii na własny temat w świetle dostępnych i przekonujących argumentów; dostrzegać i uznawać pluralizm myślenia filozoficznego; podejmować się krytyki albo obrony własnych poglądów i dokonań; dostrzegać problematykę etyczną związaną z uczciwością i rzetelnością w sytuacji formułowania autooceny.

Forma prowadzenia zajęć: ćwiczenia.

18. Psychologiczne podstawy komunikacji

Cel kształcenia: przedmiot służy wprowadzeniu w problematykę współczesnych form komunikacji wizualnej, jej najważniejszych problemów, koncepcji i strategii. Zaznajamia z podstawową terminologią, podstawowymi założeniami oraz konsekwencjami. Przygotowuje od strony praktycznej do włączenia się w obieg współczesnej komunikacji wizualnej w aspekcie medialnym lub rynkowym. Pozwala na uformowanie własnej i efektywnej postawy wobec różnych form komunikatów wizualnych.

Treści merytoryczne: Wykład: przedmiotem wykładu jest prezentacja psychologicznych aspektów komunikacji wizualnej: (1) techniki w przekazach wizualnych i ich znaczenie psychologiczne, (2) modele perswazyjnych przekazów wizualnych, (3) psychologia reklamy wizualnej. Ćwiczenia: przedmiotem ćwiczeń jest wytrenowanie praktycznych aspektów komunikacji wizualnej: (1) techniki w przekazach wizualnych i ich znaczenie psychologiczne, (2) techniki perswazyjne przekazów wizualnych, (3) szczegółowe techniki wizualne (m.in. reklama, design, logo, typografia).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): metody badania, dziedziny, teorie i koncepcje współczesnej komunikacji wizualnej.

Umiejętności (potrafi): oceniać i poddawać krytyce sytuacje komunikacji wizualnej z perspektywy mechanizmów psychologicznych.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zachowania krytycyzmu w kontekście elementów komunikacji wizualnej.

Forma prowadzenia zajęć: wykład, ćwiczenia, audytoryjne.

V. PRAKTYKA ZAWODOWA

Wymiar: 160 godzin

Cel kształcenia: Celem kształcenia jest wyrobienie podstawowych umiejętności potrzebnych absolwentowi do pełnienia różnych ról w życiu zawodowym. Kształtowanie odpowiedniego stosunku do zawodu i obowiązków z nimi związanych. Wyrobienie kompetencji społecznych związanych z pełnionym zawodowym oraz potrzeby ciągłego doskonalenia swoich kompetencji.

Treści kształcenia: Zapoznanie się z organizacją pracy w miejscu odbywania praktyki. Zapoznanie się z przepisami o ochronie tajemnicy służbowej i państwowej lub ochronie danych osobowych. Zapoznanie się ze specyfiką miejsca praktyki. Zapoznanie się z przepisami o bezpieczeństwie i higienie pracy.

Zasady i forma realizacji praktyki zawodowej: warunkiem zaliczenia praktyki jest sumienne wypełnianie obowiązków powierzonych przez opiekuna praktyk z wykorzystaniem posiadanej wiedzy i umiejętności.

Liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach praktyki: 6 pkt. ECTS

Efekty kształcenia:

Wiedza (zna i rozumie): ogólne zasady i uwarunkowania przedsiębiorczości, wynikające z wiedzy z zakresu nauk społecznych i humanistycznych; relacje między rynkiem a zachowaniami społecznymi, zjawiskami kulturowymi oraz zmianami środowiskowymi i klimatycznymi.

Umiejętności (potrafi): formułować własne rozwiązania sytuacji problemowych i zawodowych w praktyce; na płaszczyźnie zawodowej skutecznie komunikować się z przedstawicielami innych dyscyplin i profesji; samodzielnie i zespołowo tworzyć innowacyjne projekty, planować i podejmować ich realizację; sprawnie się komunikować, prezentować, uzasadniać własne poglądy, stosować różnorodne strategie argumentacji i techniki perswazji.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): ciągłego doksztalcania się, rozwoju zawodowego i rozszerzania kompetencji; współdziałania i pracy w grupie przyjmując w niej określone role; ponoszenia odpowiedzialności za następstwa działań własnych i zespołowych; ponoszenia odpowiedzialność za powodzenie własnych działań zawodowych oraz projektowania własnej ścieżki rozwoju zawodowego; działania projektowego, angażowania się w przedsięwzięcia o charakterze gospodarczym, społecznym i kulturowym, służące rozwojowi społecznemu i zachowania lokalnego oraz europejskiego dziedzictwa kulturowego.

Forma prowadzenie zajęć: praktyki.

VI. INNE

1. Etykieta

Cel kształcenia: celem wykładów jest zapoznanie studentów z wybranymi zagadnieniami dotyczącymi zasad savoir-vivre'u.

Treści merytoryczne: podstawowe zagadnienia dotyczące zasad savoir-vivre'u w życiu codziennym (zwroty grzecznościowe, powitania, rozmowa przez telefon, podstawowe zasady etykiety oraz precedencji w miejscach publicznych). Etykieta uniwersytecka (precedencja, tytułowanie, zasady korespondencji). Etykieta biznesowa (dostosowanie ubioru do okoliczności, zasady przedstawiania, przygotowanie się do rozmowy kwalifikacyjnej).

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe zasady rządzące interpersonalnymi relacjami w życiu prywatnym oraz w relacjach zawodowych.

Umiejętności (potrafi): stosować zasady etykiety i kurtuazji w życiu społecznym i zawodowym.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): uznania znaczenia zasad etykiety w relacjach interpersonalnych.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

2. Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy

Cel kształcenia: celem kształcenia jest przekazanie podstawowych wiadomości na temat ogólnych zasad postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń, okoliczności i przyczyn wypadków studentów, zasad udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku, jak również wskazanie potencjalnych zagrożeń, z jakimi mogą zetknąć się studenci.

Treści merytoryczne: regulacje prawne z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy. Obowiązujące ustawy, rozporządzenia (Konstytucja RP, Kodeks Pracy, Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 5 lipca 2007r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy w uczelniach). Identyfikacja, analiza i ocena zagrożeń dla życia i zdrowia na poszczególnych kierunkach studiów (czynniki niebezpieczne, szkodliwe i uciążliwe). Analiza okoliczności i przyczyn wypadków studentów: omówienie przyczyn wypadków. Ogólne zasady postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń (np. pożaru). Zasady udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku - apteczka pierwszej pomocy. Dostosowanie treści szkoleń do profilu danego kierunku studiów jest bardzo ważne, gdyż chodzi o wskazanie potencjalnych zagrożeń, z jakimi mogą zetknąć się studenci.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): ogólne zasady postępowania w razie wypadku podczas nauki i w sytuacjach zagrożeń, okoliczności i przyczyn wypadków studentów; zasady udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku.

Umiejętności (potrafi): postępować z materiałami niebezpiecznymi i szkodliwymi dla zdrowia; realizować zasady bezpieczeństwa związane z pracą; posługiwać się środkami ochrony indywidualnej i środkami ratunkowymi, w tym udzielać pierwszej pomocy.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): zachowania się w sposób profesjonalny i etyczny.

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

3. Ergonomia

Cel kształcenia: celem przedmiotu jest przybliżenie studentom podstawowych zagadnień związanych z ergonomią rozumianą w sensie interdyscyplinarnym, uświadomienie zagrożeń i problemów (także zdrowotnych) związanych z niewłaściwymi rozwiązaniami ergonomicznymi na stanowiskach pracy zawodowej oraz w życiu pozazawodowym a także korzyści wynikających z prawidłowych działań w tym zakresie.

Treści merytoryczne: ergonomia – podstawowe pojęcia i definicje. Ergonomia jako nauka interdyscyplinarna. Główne nurty w ergonomii: ergonomia stanowiska pracy (wysiłek fizyczny na stanowisku pracy, wysiłek psychiczny na stanowisku pracy, dostosowanie antropometryczne stanowiska pracy, materialne środowisko pracy), ergonomia produktu – inżynieria ergonomicznej jakości, ergonomia dla osób starszych i niepełnosprawnych. Ergonomia pracy stojącej i siedzącej.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): podstawowe pojęcia związane z ergonomią, ze szczególnym uwzględnieniem ergonomii stanowiska pracy.

Umiejętności (potrafi): oceniać (w zakresie podstawowym) warunki w pracy zawodowej oraz podczas aktywności pozazawodowej ze względu na problemy ergonomiczne i zagrożenia z tym związane.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): przejawiania postawy antropocentrycznej w stosunku do warunków pracy i życia codziennego; reagowania na zagrożenia wynikające z wadliwych rozwiązań i nieprawidłowości w zakresie jakości ergonomicznej; realizowania postawy wrażliwości na potrzeby osób niepełnosprawnych (w kontekście ergonomicznym).

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

4. Ochrona własności intelektualnej

Cel kształcenia: celem kształcenia jest zapoznanie studenta z elementarnymi zasadami, pojęciami oraz procedurami prawa ochrony własności intelektualnej.

Treści merytoryczne: pojęcie własności intelektualnej. Przedmiot prawa własności intelektualnej. Podmioty prawa własności intelektualnej. Treść prawa własności intelektualnej - prawa autorskie i pokrewne. Ograniczenia praw autorskich. Licencje ustawowe i umowne. Dozwolony użytek osobisty i publiczny utworów. Naruszenia praw autorskich (plagiat i piractwo intelektualne). Regulacje szczególne z zakresu prawa autorskiego – ochrona programów komputerowych i baz danych.

Efekty uczenia się:

Wiedza (zna i rozumie): ustawowy aparat pojęciowy związany z ochroną prawną własności intelektualnej; pola eksploatacji utworów i tryby ich użytku.

Umiejętności (potrafi): identyfikować oraz implementować dozwolone pola eksploatacji utworów w toku analizy krytycznej oraz działalności naukowej w środowisku akademickim.

Kompetencje społeczne (jest gotów do): świadomego korzystania z ustawowych pól eksploatacji utworów w środowisku akademickim oraz życiu prywatnym (np. środowisku sieciowym).

Forma prowadzenia zajęć: wykład.

PLAN STUDIÓW
KIERUNKU FILOZOFIA
W ZAKRESIE INTERAKCJI SPOŁECZNYCH I KOOPERACJI

Obowiązuje od cyklu: 2019/2020

Profil kształcenia: ogólnoakademicki

Forma studiów: stacjonarne

Poziom studiów: studia drugiego stopnia

Liczba semestrów: 4

Dziedzina/y nauki/dyscyplina/y naukowa/e lub artystyczna/e: nauki humanistyczne/filozofia

Rok studiów: 1, semestr: 1

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
I - WYMAGANIA OGÓLNE												
1	Technologie informacyjne w naukach humanistycznych	1	2	1,2	zal-o	o	30	0	30	2	0	0

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		2	1,2	x	x	30	0	30	2	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			1,2	x	x	30	0	30	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		0	0	x	x	0	0	0	0	0	0	
III - KIERUNKOWYCH												
1	Specjalistyczny warsztat językowy (1434S2-SWJ)	1	2	1,2	zal-o	f	30	0	30	2	0	0
2	Translatorium (1434S2-TRAN)	1	2	1,2	zal-o	f	30	0	30	2	0	0
3	Seminarium magisterskie i praca dyplomowa (1434S2-MK-SEMMGR)	1	2	1,2	zal-o	f	30	0	30	2	0	0
4	Metodologia nauk społecznych i humanistycznych (1434S2-MNSHh)	1	4	1,2	zal-o	o	60	30	30	2	0	0
5	Logika II (1434S2-LOGIIh)	1	4	1,2	egz.	o	60	30	30	4	0	0
6	Filozofia społeczna (1434S2-FILOZSPOh)	1	4	1,2	egz.	o	60	30	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		18	7,2	x	x	270	90	180	16	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			7,2	x	x	270	90	180		0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		6	3,6	x	x	90	0	90	6	0	0	
IV - ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
1	Terapia filozoficzna (1434S2-TFIL)	1	1	0,6	zal-o	o	15	0	15	2	0	0
2	Komunikacja wizualna (1434S2-KOMW)	1	1	0	zal-o	o	15	15	0	2	0	0
3	Komunikacja międzykulturowa (1434S2-KOMM)	1	1	0	zal-o	o	15	15	0	2	0	0
4	Warsztat kreatywnego myślenia (1434S2-WKMh)	1	1,5	1,2	zal-o	o	30	0	30	2	0	0
5	Przedmiot do wyboru (1400S2-PDWh)	1	4	0,5	zal-o	f	30	15	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		8,5	2,3	x	x	75	45	60	10	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			2,3	x	x	75	45	60		0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		0	0	x	x	0	0	0	0	0	0	
VI - INNE												
1	Etykieta (1400SX-MK-ETYKIETA1)	1	0,5	0	zal	o	4	4	0	0	0	0
2	Szkolenie w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy (1400SX-MK-BHP)	1	0,5	0	zal	o	4	4	0	0	0	0
3	Ergonomia (1400SX-MK-ERGON)	1	0,25	0	zal	o	2	2	0	0	0	0
4	Ochrona własności intelektualnej (1400SX-MK-OWI)	1	0,25	0	zal	o	2	2	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		1,5	0	x	x	12	12	0	0	0	0	

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		0	x	x	12	12	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz.dyd. w semestrze 1	30	10,7	x	x	417	147	270	28	0	0

Rok studiów: 1, semestr: 2

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		

Grupa treści

II - PODSTAWOWYCH

1	Socjologia (1434S2-SOCJO)	2	4	0,6	egz.	o	30	15	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			4	0,6	x	x	30	15	15	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				0,6	x	x	30	15	15		0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0

III - KIERUNKOWYCH

1	Translatorium (1434S2-TRAN1)	2	4	1,8	zal-o	f	45	0	45	2	0	0
2	Seminarium magisterskie i praca dyplomowa (1434S2-MK-SEMMGR2)	2	4	1,2	zal-o	f	30	0	30	2	0	0
3	Filozofia polska (1434S2-FILOZPOL)	2	6	1,2	egz.	o	60	30	30	4	0	0
4	Filozofia kultury (1434S2-FILKULT)	2	4	1,2	zal-o	o	60	30	30	2	0	0
5	Kultura i technika (1434S2-KIT)	2	2	1	zal-o	o	60	30	30	2	0	0
6	Filozofia przyrody (1434S2-FILOZPRZh)	2	5	1,2	egz.	o	60	30	30	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			25	7,6	x	x	315	120	195	16	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				7,6	x	x	315	120	195		0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			8	3	x	x	75	0	75	4	0	0

IV - ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
1	Semiotyka praktyczna (1434S2-SP)	2	1	1	zal-o	o	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			1	1	x	x	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				1	x	x	30	0	30		0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz.dyd. w semestrze 2			30	9,2	x	x	375	135	240	20	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na 1 roku studiów			60	19,9	x	x	792	282	510	48	0	0

Rok studiów: 2, semestr: 3

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
II - PODSTAWOWYCH												
1	Antropologia kulturowa (1434S2-ANTKULTh)	3	5	1,2	zal-o	o	60	30	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)			5	1,2	x	x	60	30	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)				1,2	x	x	60	30	30		0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)			0	0	x	x	0	0	0	0	0	0
III - KIERUNKOWYCH												
1	Seminarium magisterskie i praca dyplomowa (1434S2-MK-SEMMGR3)	3	3	1,2	zal-o	f	30	0	30	2	0	0
2	Filozofia polityki (1434S2-FILPOL)	3	6	1,2	egz.	o	60	30	30	4	0	0
3	Spółeczeństwo informacyjne (1434S2-SPI)	3	2	1	zal-o	o	60	30	30	2	0	0
4	Filozofia umysłu (1434S2-FUMh)	3	5	1,2	egz.	o	60	30	30	4	0	0
5	Kognitywistyka (1434S2-KOGNIh)	3	4	1,2	egz.	o	60	30	30	4	0	0

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		20	5,8	x	x	270	120	150	16	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			5,8	x	x	270	120	150		0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		3	1,2	x	x	30	0	30	2	0	0	
IV - ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA												
1	Myślenie i działanie projektowe (1434S2-MDP)	3	1	1	zal-o	o	30	0	30	2	0	0
2	Wykład monograficzny (1400SX-WMh)	3	2	0	zal-o	f	30	30	0	2	0	0
3	Wykład monograficzny (1400SX-WM1h)	3	2	0	zal-o	f	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		5	1	x	x	90	60	30	6	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			1	x	x	30	60	30		0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		4	0	x	x	60	60	0	6	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz.dyd. w semestrze 3		30	8	x	x	420	210	210	24	0	0	

Rok studiów: 2, semestr: 4

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Semestr	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Forma zaliczenia	Status przedmiotu: obligatoryjny lub fakultatywny	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
							ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Grupa treści												
III - KIERUNKOWYCH												
1	Seminarium magisterskie i praca dyplomowa (1434S2-MK-SEMMGR2)	4	11	1,2	zal-o	f	30	0	30	2	0	0
2	Filozofia religii (1434S2-FILRELh)	4	2	0	egz.	o	30	30	0	4	0	0

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				13	1,2	x	x	60	30	30	6	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)					1,2	x	x	60	30	30		0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				11	1,2	x	x	30	0	30	2	0	0	
IV - ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA														
1	Antropologia przyszłości (1434S2-ANTP)			4	3	1,2	zal-o	o	60	30	30	2	0	0
2	Sztuka autoprezentacji (1434S2-SZA)			4	1	1	zal-o	o	30	0	30	2	0	0
3	Psychologiczne podstawy komunikacji (1434S2-PSYCHPKOMh)			4	5	1,2	zal-o	o	60	30	30	2	0	0
4	Wykład monograficzny (1400SX-WM2h)			4	2	0	zal-o	f	30	30	0	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				11	3,4	x	x	180	90	90	8	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)					3,4	x	x	180	90	90		0	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				2	0	x	x	30	30	0	0	0	0	
V - PRAKTYKA														
1	Praktyka zawodowa (1434S2-PPRZ)			4	6	0	zal	f	0	0	0	2	160	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)				6	0	x	x	0	0	0	2	160	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)					0	x	x	0	0	2		160	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)				6	0	x	x	0	0	0	0	0	0	
Liczba punktów ECTS/godz.dyd. w semestrze 4				30	4,6	x	x	240	120	120	16	160	0	
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. na 2 roku studiów				60	12,6	x	x	660	330	330	40	160	0	

1. Przedmiot do wyboru sem. I.

Praktyczna filozofia wartości

Ancient roots of contemporary culture

2. Wykład monograficzny sem. III

Filozofia systemów złożonych

Filozoficzna interpretacja trendów kulturowych

Konflikty moralne w wymiarze indywidualnym i społecznym

3. Wykład monograficzny sem. III

Problem przemian cywilizacji zachodniej w amerykańskiej filozofii społecznej

Spór o fakt moralny – zarys problematyki

4. Wykład monograficzny sem. IV

Filozofia dziejów

Filozofia informacji

Tabela podsumowująca plan

Lp.	Nazwa przedmiotu/grupy zajęć	Liczba punktów ECTS	Punkty ECTS za zajęcia praktyczne	Liczba godzin realizowanych z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego lub innej osoby prowadzącej zajęcia				praktyka	praca dyplomowa
				ogółem zajęcia dydaktyczne	wykład	ćwiczenia	inne		
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. w planie studiów		120	33,3	1452	612	840	88	160	0
Grupa treści									
I - WYMAGANIA OGÓLNE									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		2	1,2	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			1,2	30	0	30	2	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		0	0	0	0	0	0	0	0
II - PODSTAWOWYCH									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		9	1,8	90	45	45	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			1,8	90	45	45	4	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		0	0	0	0	0	0	0	0
III - KIERUNKOWYCH									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		76	22,2	915	360	555	54	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			22,2	915	360	555	54	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		28	9	225	0	225	14	0	0
IV - ZWIĄZANYCH Z ZAKRESEM KSZTAŁCENIA									
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)		25,5	8,1	405	195	210	26	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)			8,1	405	195	210	26	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)		10	0,5	120	105	15	8	0	0
V - PRAKTYKA									

Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	6	0	0	0	0	2	160	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		0	0	0	0	2	160	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	6	0	0	0	0	0	0	0
VI - INNE								
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (ogółem)	1,5	0	12	12	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (zajęcia praktyczne)		0	12	12	0	0	0	0
Liczba punktów ECTS/godz. dyd. (przedmioty fakultatywne)	0	0	0	0	0	0	0	0

I	Punkty ECTS sumaryczne wskaźniki ilościowe, w tym zajęcia:	Punkty ECTS	
		Liczba	%
Ogółem - plan studiów		120	100,00
1	wymagające bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego lub innych osób prowadzących zajęcia	60	50,38
2	z zakresu nauk podstawowych	9	7,50
3	o charakterze praktycznym (laboratoryjne, projektowe, warsztatowe)	33,3	27,75
4	ogólnouczelniane lub realizowane na innym kierunku	1,5	1,25
5	zajęcia do wyboru - co najmniej 30% punktów ECTS	44	36,67
6	wymiar praktyk	6	5,00
7	zajęcia z wychowania fizycznego	-	-
8	zajęcia z języka obcego	2	1,67
10	zajęcia kształtujące umiejętności praktyczne (dotyczy profilu praktycznego)	-	-
11	zajęcia związane z prowadzoną w uczelni działalnością naukową w dyscyplinie/ach, do których przyporządkowano kierunek studiów (dotyczy profilu ogólnoakademickiego)	116,5	97,08

II	Procentowy udział pkt ECTS dla każdej z dyscyplin naukowych w łącznej liczbie punktów ECTS	%
1	filozofia	100
Ogółem:		100%

